

12-13-14-15-16-17

Handelingen ~~18-19-20-21-22-23~~

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1990-1991

Vergaderingen van december 1990

ACTIEPLAN TER BESTRIJDING VAN DE STRUCTURELE WERKLOOSHEID

BENOEMING VAN DE GRIFFIER

BESTUURLIJK BELEID

HULDE AAN DE SCHEIDENDE GRIFFIER

MIDDELENBEGROTING 1991

NEDERLANDSTALIG OPENBAAR BIBLIOTHEEKWERK

PROGRAMMADECREET

UITGAVENBEGROTING 1991

Inhoud

Nr. 12 Vrijdag 7 december 1990 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 307

Werkgroep Migranten
Samenstelling, blz. 307

Ontwerp van decreet betreffende het bestuurlijk beleid
- 395 (1989-1990) - Nrs. 1 (+ Errata) tot 12

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 307

Sprekers : Minister L. Van den Bossche, de heren A. Denys, J. Geysels

Artikelsgewijze bespreking, blz. 317
Sprekers : de heer A. Denys, Minister L. Van den Bossche, Minister T. Kelchtermans, de heren J. Geysels, G. Verhaegen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 339

Nr. 13 Vrijdag 7 december 1990 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 341

Ontwerp van decreet betreffende het bestuurlijk beleid
- 395 (1989-1990) - Nrs. 1 (+ Errata) tot 12

Artikelsgewijze bespreking (Voortzetting), blz. 341

Sprekers : de heren J. Geysels, A. Denys, Minister T. Kelchtermans, Minister L. Van den Bossche

Voorstel van resolutie van de heer M. Olivier c.s. betreffende een samenwerkingsakkoord voor een actieplan ter bestrijding van de structurele werkloosheid
- 253 (1988/1989) - Nrs. 1 tot 6

Bespreking, blz. 352

Sprekers : de heren J. De Roo, D. Van Mechelen, I. Egelmeers, J. Geysels, L. Dierickx, A. Denys, M. Olivier

Motie van orde

Persoonlijk feit, blz. 359

Sprekers : de heren A. Denys, M. Olivier

Voorstel van resolutie van de heer M. Olivier c.s. betreffende een samenwerkingsakkoord voor een actieplan ter bestrijding van de structurele werkloosheid
- 253 (1988/1989) - Nrs. 1 tot 6

Bespreking (Voortzetting), blz. 360

Spreker : de heer D. Van Mechelen

Omslag 2

Ontwerp van decreet betreffende het bestuurlijk beleid
- 395 (1989-1990) - Nrs. 1 (+ Errata) tot 12

Aangehouden stemmingen, blz. 360

Sprekers : de heren R. Van Rompaey, A. Denys, Minister J. Lenssens

Hoofdelijke stemming, blz. 371

Sprekers : de heren L. Hancké, J. Geysels, A. Denys, R. Van Hooland, G. Verhaegen

Voorstel van resolutie van de heer M. Olivier c.s. betreffende een samenwerkingsakkoord voor een actieplan ter bestrijding van de structurele werkloosheid
- 253 (1988/1989) - Nrs. 1 tot 6

Hoofdelijke stemming, blz. 375

Regeling van de werkzaamheden, blz. 375

Nr. 14 Maandag 10 december 1990 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 377

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991
- 6 (1989-1990) - Nr. 1 (Toelichtingen)
- 7 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 4
- 13 (1989-1990) - Nr. 1 (Advies SERV)
- 15 (1990-1991) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991

- 6 (1989-1990) - Nr. 1 (Toelichtingen)
- 8 (1989-1990) - Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 7 (+ Addenda) en 8 tot 13
- 13 (1989-1990) - Nr. 1 (Advies SERV)
- 15 (1990-1991) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting

- 424 (1990-1991) - Nrs. 1 tot 19

Algemene bespreking, blz. 377

Sprekers : mevrouw A. Duroi-Vanhelmont, verslaggever, de heer A. Denys, verslaggever, de heer G. Verhaegen, Minister G. Geens, de heren P. Za;Ec;Tbergen, E. Van Rompuy,

Regeling van de werkzaamheden, blz. 397

Nr. 15 Maandag 10 december 1990 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 399

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991
- 6 (1989-1990) - Nr. 1 (Toelichtingen)
- 7 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 4
- 13 (1989-1990) - Nr. 1 (Advies SERV)
- 15 (1990-1991) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991

- 6 (1989-1990) - Nr. 1 (Toelichtingen)
- 8 (1989-1990) - Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 7 + Addenda en 8 tot 13
- 13 (1989-1990) - Nr. 1 (Advies SERV)
- 15 (1990-1991) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991
- 424 (1990-1991) - Nrs. 1 tot 19

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 399

Sprekers : de heren W. De Vlieghere, A. Denys, Minister G. Geens, de heren E. Van Rompuy, P. Van Grembergen, J. Pede, J. Loones, J. Vandermarliere, R. Daems

Mededeling van de Voorzitter, blz. 418

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991

- 6 (1989-1990) - Nr. 1 (Toelichtingen)
- 7 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 4
- 13 (1989-1990) - Nr. 1 (Advies SERV)
- 15 (1990-1991) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991

- 6 (1989-1990) - Nr. 1 (Toelichtingen)
- 8 (1989-1990) - Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 7 + Addenda en 8 tot 13
- 13 (1989-1990) - Nr. 1 (Advies SERV)
- 15 (1990-1991) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991

- 424 (1990-1991) - Nrs. 1 tot 19

Algemene bespreking (Voortzetting)

Buitenlandse en Externe aangelegenheden, blz. 418

Sprekers : de heer J. De Bremaeker, verslaggever, de heren A. Kempinaire, W. Luyten, Minister G. Geens, de heren A. Denys, G. Janzegers, G. Verhaegen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 429

Nr. 16 Dinsdag 11 december 1990
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 431

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991
– 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 7 (1989-1990) – Nrs. 1 tot 4
– 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
– 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991
– 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 8 (1989-1990) – Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 7 + Addenda) en 8 tot 13
– 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
– 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991
– 424 (1990-1991) – Nrs. 1 tot 19

Algemene bespreking (Voortzetting)

Onderwijs en vorming, blz. 431

Sprekers : mevrouw A. Leysen, verslaggever, mevrouw M. Panneels-Van Baelen, verslaggever, de heren C. Moors, E. Beysen, Minister D. Coens, de heren A. Denys, M. Van Peel, W. Seeuws, E. Van Rompuy, L. Vanhorenbeek. Minister R. De Wulf, de heren G. Janzegers, G. Annemans; R. Deswaene, mevrouw N. Maes

Regeling van de werkzaamheden, blz. 458

Nr. 17 Dinsdag 11 december 1990
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 459

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991
– 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 7 (1989-1990) – Nrs. 1 tot 4
– 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
– 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991

– 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 8 (1989-1990) – Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 7 + Addenda) en 8 tot 13
– 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
– 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991

– 424 (1990-1991) – Nrs. 1 tot 19

Algemene bespreking (Voortzetting)

Onderwijs en vorming (Voortzetting), blz. 459

Sprekers : de heren A. Schellens, F. Sarens, R. Garcia, Jos Bosmans, J. Verheyden, mevrouw M. De Meyer, Minister D. Coens, de heren E. Beysen, L. Vanhorenbeek, Minister R. De Wulf, de heer A. Denys

Media, blz. 471

Sprekers : de heren E. Van Rompuy, A. Denys, Minister P. Dewael, de heren A. De Beul, D. Van Mechelen, P. Chevalier, H. Van Dienderen, H. Van Rompaey

Cultuur, blz. 486

Sprekers : de heer F. Bosmans, verslaggever, de heer M. Van Peel, verslaggever, Minister P. Dewael, de heren P. Berben, W. Seeuws, J. Geysels, H. Van Rompaey, A. De Beul, L. Peeters, W. Luyten, M. Desutter, H. Lauwers, W. Content, A. Denys

Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk

– 407 (1990-1991) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 509

Sprekers : de heer M. Van Peel, verslaggever, de heren G. Verhaegen, W. Seeuws, A. De Beul, J. Geysels, Minister P. Dewael

Regeling van de werkzaamheden, blz. 513

Nr. 18 Woensdag 12 december 1990
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 515

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991

– 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 7 (1989-1990) – Nrs. 1 tot 4
– 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
– 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991

– 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 8 (1989-1990) – Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 7 + Addenda) en 8 tot 13
– 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
– 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991

– 424 (1990-1991) – Nrs. 1 tot 19

Algemene bespreking (Voortzetting)

Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, blz. 515

Sprekers : de heer R. Vanlerberghe, verslaggever, de heer M. Van Peel, Minister L. Van den Bossche, de heren M. Vanhoutte, H. De Loor, A. Denys, L. Vanhorenbeek, L. Peeters, J. Pede, E. Van Vaerenbergh, R. Van Hoolland

Regeling van de werkzaamheden, blz. 537

Nr. 19 Woensdag 12 december 1990
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 539

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991

– 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 7 (1989-1990) – Nrs. 1 tot 4
– 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
– 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991

– 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 8 (1989-1990) – Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 7 + Addenda) en 8 tot 13
– 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
– 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991

– 424 (1990-1991) – Nrs. 1 tot 19

Algemene bespreking (Voortzetting)

Welzijn en gezondheid, blz. 539

Sprekers : de heer A. Deneir, verslaggever, mevrouw A. Duroi-Vanhelmont, verslaggever, Minister J. Lenssens, de heren J. Van Hecke, J. Devolder, A. Denys, J. Van der Sande,

W. Peeters, F. Dewinter, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heren H. Lauwers, W. Seeuws, F. Dielens, L. Hancké, Minister H. Weckx

Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting, blz. 570

Sprekers : de heer J. Van Eetvelt, verslaggever, de heren F. Vreven, H. De Loor, P. Vangansbeke, J. De Seranno, J. Timmermans, R. Van Rompaey, mevrouw F. Brepoels, de heer M. Olivier, Minister L. Waltmiel

Regeling van de werkzaamheden, blz. 587

Nr. 20 Donderdag 13 december 1990
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 589

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991
– 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 7 (1989-1990) – Nrs. 1 tot 4
– 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
– 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991
– 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 8 (1989-1990) – Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 7 + Addenda) en 8 tot 13
– 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
– 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991
– 424 (1990-1991) – Nrs. 1 tot 19

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 589

Openbare Werken en Verkeer, blz. 589

Motie van orde

Coördinatie van de werkzaamheden van de Vlaamse Raad met deze van de Kamer, blz. 589

Spreker : de heer H. De Croo

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991
– 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 7 (1989-1990) – Nrs. 1 tot 4
– 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
– 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991
– 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)

– 8 (1989-1990) – Nrs. 1 (+ Biilanen) tot 7 + Addenda) en 8 tot 13
– 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
– 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting

– 424 (1990-1991) – Nrs. 1 tot 19

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 589

Openbare Werken en Verkeer (Voortzetting), blz. 590

Sprekers : de heer H. De Croo, de heer M. Didden, verslaggever, de heer T. Van Parys, verslaggever, de heer J. Ansoms, Minister J. Sauwens, de heren A. Schellens, H. Van Dierden, P. Van Grembergen, P. Dumez, A. Denys, W. Content, H. Candries, R. Van Hooland, W. Verreycken, J. De Seranno

Regeling van de werkzaamheden, blz. 616

Nr. 21 Donderdag 13 december 1990
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 617

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991
– 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 7 (1989-1990) – Nrs. 1 tot 4
– 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
– 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991
– 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 8 (1989-1990) – Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 7 + Addenda) en 8 tot 13
– 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
– 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting

– 424 (1990-1991) – Nrs. 1 tot 19

Algemene bespreking (Voortzetting)

Economie, Energie en Tewerkstelling, blz. 617

Sprekers : de heer J. De Roo, verslaggever, de heer I. Egelmeers, verslaggever, de heren C. Lisabeth, L. Bril, P. Vangansbeke, J. Laverge, mevrouw M.-P. Kestelijn-Sierens, mevrouw M. De Meyer, de heren H. Candries, A. Denys, F. Dielens, Mi-

nister N. De Batselier, Minister R. De Wulf

Regeling van de werkzaamheden, blz. 643

Nr. 22 Vrijdag 14 december 1990
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 645

Samenstelling van een Commissie

Wijzigingen onder de plaatsvervangende leden, blz. 645

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991
– 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 7 (1989-1990) – Nrs. 1 tot 4
– 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
– 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991

– 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 8 (1989-1990) – Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 7 + Addenda) en 8 tot 13
– 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
– 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991

– 424 (1990-1991) – Nrs. 1 tot 19

Algemene bespreking (Voortzetting)

Leefmilieu en Natuurbehoud, blz. 645

Sprekers : de heer J. Dufaux, verslaggever, de heer C. Lisabeth, verslaggever, de heren Jos Bosmans, Jozef Bosmans, J. Timmermans, Minister T. Kelchtermans, de heren J. Cuyvers, R. Van Hooland, W. Verreycken, E. Gryp, J. Caudron, E. Van Vaerenbergh, M. Capoen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 670

Nr. 23 Vrijdag 14 december 1990
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 671

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 671

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 671

Beleidsbrief

Indiening en verwijzing, blz. 671

Verslag van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 671

Verslagen

Indiening, blz. 672

Verzoekschrift

Indiening en verwijzing, blz. 673

Opmerking van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 673

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 673

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 674

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991

- 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)
- 7 (1989-1990) – Nrs. 1 tot 4
- 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
- 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991

- 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)
- 8 (1989-1990) – Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 7 + Addenda en 8 tot 13
- 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
- 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991

- 424 (1990-1991) – Nrs. 1 tot 19

Algemene bespreking (Voortzetting)

Leefmilieu en Natuurbehoud (Voortzetting), *blz. 674

Sprekers : Minister T. Kelchtermans, de heren J. Geysels, A. Denys, E. Gryp, mevrouw N. Maes

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991

- 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)
- 7 (1989-1990) – Nrs. 1 tot 4
- 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
- 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 681

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse

Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991

- 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)
- 8 (1989-1990) – Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 7 + Addenda en 8 tot 13
- 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
- 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 682

Sprekers : de heren A. Denys, J. Geysels, Minister G. Geens, de heren J. De Seranno, R. Daems, G. Janzegers, mevrouw N. Maes

Ontwerp van decreet houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991

- 424 (1990-1991) – Nrs. 1 tot 19

Artikelsgewijze bespreking, blz. 711

Sprekers : de heer A. Denys, Minister G. Geens, de heren A. Deneir, R. Daems

Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk

- 407 (1990-1991) – Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 749

Hulde aan de scheidende Griffier, blz. 750

Benoeming van de Griffier, blz. 752

Mededeling van de Voorzitter

Commissie belast met het onderzoek over het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, blz. 753

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991

- 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)
- 7 (1989-1990) – Nrs. 1 tot 4
- 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
- 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 753

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar

- 6 (1989-1990) – Nr. 1 (Toelichtingen)
- 8 (1989-1990) – Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 7 + Addenda en 8 tot 13
- 13 (1989-1990) – Nr. 1 (Advies SERV)
- 15 (1990-1991) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Aangehouden stemmings, blz. 754

Sprekers : de heren G. Janzegers, R. Daems

Hoofdelijke stemming, blz. 762

Sprekers : de heren A. Denys, J. Geysels, G. Annemans

Voorstel van motie van overeenstemming
Hoofdelijke stemming, blz. 765

Ontwerp van decreet houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991

- 424 (1990-1991) – Nrs. 1 tot 19

Aangehouden stemmings, blz. 766

Spreker : de heer R. Daems

Hoofdelijke stemming, blz. 771

Samenstelling van een Commissie

Wijziging onder de vaste leden, blz. 772

Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk

- 407 (1990-1991) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 772

Regeling van de werkzaamheden, blz. 773

Bijlage 1

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991. Tabel, blz. 777

Bijlage II

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991. Tabel, blz. 785

Bijlage III

Vraag om uitleg

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vraag om uitleg van mevrouw F. Brepoels aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de jacht in het Schulensbroek, blz. 824

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

- *De vergadering wordt geopend om 9.30 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De Voorzitter : G. Cardoen, M. Mahieu, C. Marchand, M. Schoeters ; gezondheidsredenen.

E. Baldewijns ; buitenslands.

R. Uyttendaele ; ambtsverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991

- 6 (1989-1990) - Nr. 1 (Toelichtingen)
- 7 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 4
- 13 (1989-1990) - Nr. 1 (Advies SERV)
- 15 (1990-1991) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

ONTWERP VAN DECREET houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991

- 6 (1989-1990) - Nr. 1 (Toelichtingen)
- 8 (1989-1990) - Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 7 (+ Addenda) en 8 tot 13
- 13 (1989-1990) - Nr. 1 (Advies SERV)
- 15 (1990-1991) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

ONTWERP VAN DECREET houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991

- 424 (1990-1991) - Nrs. 1 tot 19

Algemene bespreking (Voortzetting)

De Voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van het begrotingsdebat.

BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN OPENBAAR AMBT

De Voorzitter : Wij behandelen thans een materie waarvoor Minister Van den Bossche bevoegd is, met name Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

De heer Vanlerberghe, verslaggever, heeft het woord.

De heer R. Vanlerberghe, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik breng verslag uit namens de Commissie voor Binnenlandse

Aangelegenheden over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991. Na een breedvoerige uiteenzetting van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden werden verschillende vragen en opmerkingen in de algemene bespreking behandeld. Zo verklaarde een lid dat de gemeenten voor de volgende jaren weten welke inkomsten zij uit het Gemeentefonds zullen ontvangen. Een ander lid meende dat de centrumfunctie steeds evolueert en bij de grote steden eerder is verminderd dan toegenomen. Dit is zeker het geval voor Antwerpen. Heel wat steden, bijvoorbeeld Sint-Niklaas, en gemeenten hebben een gedeelte van de centrumfunctie overgenomen. Men stelt dus een culturele decentralisatie vast. Hetzelfde geldt op recreatief vlak. Men kent de inhoud van de centrumfunctie van grote steden niet noch heeft men ter zake een duidelijk inzicht.

De gemeenten kunnen wel eens worden ontnuchterd inzake de ontvangsten uit de aanvullende personenbelasting, vooral nu de nationale Regering beslist heeft dat de aangifte voor het aanslagjaar 1991 pas tegen 30 juni zal moeten worden ingediend. De aanvullende personenbelasting zou dan niet in 1991 worden geïnd en dus evenmin in 1991 aan de gemeenten worden doorgestort. Het lid meent dat samen met de Staatssecretaris voor Financiën een oplossing moet worden gevonden. Een ander lid meent dat eenzelfde regeling voor de

Vanlerberghe

achterstellen is aangewezen. Nu ontvangen de gemeenten immers van het Ministerie van Financiën een formulier met een globaal overzicht van de bedragen. Dat niemand weet welk gedeelte van de bedragen op welk dienstjaar slaat brengt moeilijkheden met zich mee voor de planning en de meerjarenramingen. Het lid meent dat het voor het Ministerie van Financiën toch geen grote inspanning moet zijn om een opsplitsing per dienstjaar in te voeren. Hij meent overigens dat de Staat de plicht heeft om een dergelijke maatregel te nemen, te meer daar de gemeenten 3 ten honderd van het commissieloon helpen betalen.

De meeste vragen werden gesteld over het Investeringsfonds. Een lid merkte op dat het ontwerp pas is rondgedeeld en nog niet in de Commissie is besproken. Hij is van oordeel dat er ongetwijfeld problemen kunnen rijzen voor grote gemeentelijke werken en stelt daarom voor het Investeringsfonds in twee delen te splitsen : een eerste gedeelte, zoals het wordt voorgesteld en een tweede gedeelte van het fonds zou bestemd zijn voor de grote gemeentelijke werken. Zonder dergelijk fonds kunnen – zo vreest het lid – geen grote gemeentelijke werken meer worden uitgevoerd, wat een negatieve weerslag op de bouwsector zal hebben. Volgens de Voorzitter moet het Investeringsfonds op 1 januari 1991 in werking kunnen treden. Het ontwerp-decreet betreffende het Investeringsfonds is een stap naar meer responsabilisering en planning. Wel kunnen zich tijdens de overgangspe-riode problemen stellen.

Verder werd de vraag gesteld voor welke werken de kredieten bestemd zijn die in de uitgavenbegroting 1991 zijn voorzien en hoe de continuïteit van de in uitvoering zijnde werken wordt verzekerd. Vele steden en gemeenten hebben trekkingsrechten gekregen voor één fase van hun werk ; één fase is echter zinloos, indien de volgende fase niet wordt gerealiseerd. Vervolgens verwijst de Voorzitter naar een groot gerealiseerd

werk in Oostende. Een ander lid pleit op zijn beurt voor een uitstel van één jaar van de inwerkingtreding van het Investeringsfonds. Thans bestaat er weinig duidelijkheid omtrent de weerslag van het Investeringsfonds op de begrotingen van de gemeenten. De Voorzitter wijst erop dat de begrotingsinstructies aan de gemeenten zijn opgesteld alsof het Investeringsfonds reeds in werking is getreden. De Gemeenschapsminister meende dat het een wijze beslissing was om de begrotingsinstructies in die zin mede te delen.

Inzake de maaltijdcheques was er een bijkomende vraag. De CAO bepaalt een premie van veertienduizend frank. Een lid vroeg of de gemeenten die veertienduizend frank in maaltijdcheques mogen betalen. Is er voor deze cheques reeds een wettelijke basis ? Is er ter zake een eenduidig standpunt van de toezichhoudende overheid ? Een ander lid vraagt zich af welke richting men met de maaltijdcheques en de geschenkcheques uitgaat. Hij wijst erop dat sommige burgers de stelling aankleven dat, indien de overheid met dergelijke cheques mag betalen, ook de overheid met dergelijke cheques mag worden betaald. Verder stellen dergelijke cheques een probleem voor de sociale zekerheid.

Ziedaar de krachtlijnen die werden besproken, alsook de bijzonderste vragen. Na de antwoorden van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en het Openbaar Ambt, wordt het ontwerp met 8 stemmen voor en 2 tegen aangenomen. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Van Peel heeft het woord.

De heer M. Van Peel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, vooreerst richt ik een oprecht woord van dank tot collega Van Keirsbilck, die mij grotendeels zijn spreektijd heeft afgestaan om mij toe te laten het probleem van de grote steden naar voren te brengen. Dit is een bijzonder collegiale houding, waarvoor ik hem zeer dankbaar ben.

Minister L. Van den Bossche : Dit is niet alleen een collegiale houding, dit is een historisch moment !

De heer M. Van Peel : Mijnheer de Minister, enkele weken geleden mocht ik u interpellieren over de financiële toestand van de stad Antwerpen. Ik maak van het begrotingsdebat gebruik om wat dieper in te gaan op de verdere mogelijkheden van de grote steden.

Toen heb ik verwezen naar het draconisch karakter van de daar doorgevoerde saneringsoperatie. Ik heb toen betoogd – en ik denk dat weinigen dit beseffen – hoe drastisch deze saneringsoperatie wel is geweest. Er vloeien nogmaals tweeduizend mensen af, wat betekent dat de stad Antwerpen in acht jaar tijd één derde van haar personeelsleden heeft laten afvloeien. In deze saneringsoperatie zit ook een belastingverhoging van bijna 1 miljard frank en verder vrij drastische saneringen in een aantal werkingskosten.

Mijnheer de Minister, dit alles heeft ertoe geleid – en misschien bent u zich daarvan niet bewust – dat u momenteel in Antwerpen, waar ook de begrotingsdebatten aan de gang zijn, de meest geciteerde naam bent en waarbij u alle mogelijke adjectieven worden toebedeeld ; zeer positieve adjectieven omwille van uw bijdrage tot de sanering, zeer negatieve ook. Deze scheidingslijn loopt niet altijd tussen de banken van meerderheid en oppositie, ook niet in de Antwerpse gemeenteraad.

Ik zal mij tot mijn persoonlijk standpunt beperken. Ik heb altijd gesteld, zowel in deze Raad als in de gemeenteraad van de stad Antwerpen dat, wanneer de grote steden met hun bijzonder rechtmatige verzuchtingen naar de hogere overheid zouden trekken en zeker als zij voor kleinere gemeenten allerlei herverdelingsprocessen voorstellen, zij dan eerst moesten zorgen over een geloofwaardig en legitiem dossier te beschikken en dat zij in eerste instantie zelf alles moesten doen om mogelijke saneringen door te voeren. Tot op dit ogen-

Van Peel

blik, en zeker tot uw vorig bezoek aan het Antwerpse stadhuis, was dit niet het geval. Ik heb zelf gepleit voor de verdere afvloeiing van vele duizenden personeelsleden, wel beseffende hoe pijnlijk deze operatie is in de eerste plaats voor de betrokkenen, wetende ook over hoe weinig instrumenten wij beschikken als overheid om deze afvloeiing op een menselijk verantwoorde manier te laten gebeuren. Inderdaad, wij beschikken alleen over de maatregelen voorzien in de programmawet. Wij moeten grote aantallen mensen laten afvloeien zonder dat dit eigenlijk veel soelaas brengt voor de stad. Aldus, mijnheer de Minister, zit momenteel de stad Antwerpen nog wel met een frustratiegevoel, maar mijns inziens ten onrechte. Wij proberen – en uiteraard ik niet alleen – dit gevoel te keren. Wij zeggen tot de grote steden – want ik meen dat zulks niet alleen voor Antwerpen geldt – dat zij zich in een positie moeten zetten waarbij op een fatsoenlijke manier kan worden genegotieerd met de hogere overheden vooraleer met een echt verantwoord dossier voor de dag te kunnen komen.

De operatie die in de stad Antwerpen werd doorgevoerd was bijzonder noodzakelijk. Mijnheer de Minister, ik dicht u dan ook de rol toe van vroedvrouw die geholpen heeft om een aantal moeilijke beslissingen, die hoe dan ook moesten worden genomen, te helpen nemen.

Maar wat voor de toekomst? De verslaggever heeft gewezen op één van de grootste moeilijkheden in verband met het hele debat grote steden – hogere overheid – kleinere gemeenten. In de Commissie is gebleken dat blijkbaar één van de grote moeilijkheden is de nauwkeurige kost van die centrumfunctie – en dat geldt uiteraard niet alleen voor grotere steden.

Vorige keer reeds heb ik verwezen naar de studie van professor De Brabander, gemaakt in opdracht van de steden Antwerpen en Gent, studie die op dat ogenblik nog niet was verschenen maar waarvan momenteel

twee delen beschikbaar zijn. Hierin komt een wetenschappelijke onderbouw voor van de centrumkosten voor een stad als Antwerpen. In mensentaal: wat is de prijs van stedelijke diensten, daar waar het duidelijk is dat de stad ook een groot deel bekostigt van de infrastructuur of dienstverlening voor bewoners uit de smallere of bredere rand. Per stedelijke functie is zulks nauwkeurig onderzocht. Deze studie komt tot vrij indrukwekkende bedragen, gaande van 800 miljoen frank voor de algemene administratie, 2 miljard frank voor justitie en politiekosten, 1 miljard frank voor sociale bijstand, 800 miljoen frank voor de brandweer, 500 miljoen frank voor onderwijs, 41 miljoen frank voor bibliotheken, 750 miljoen frank voor kunsten. Ik geef maar de grote ruwe bedragen. De stelling van de studie, toegepast op de stad Antwerpen, is dat de nettolast van de centrumfunctie – en dat is wel belangrijk – na de aftrek van de baten – want inderdaad het vervullen van die centrumfunctie levert ook baten op – en na aftrek van wat er als bijkomende subsidiëring bestaat – en na aftrek van wat er als bijkomende subsidiëring bestaat – en ik verwijs naar het mechanisme van het Gemeentefonds – op dit ogenblik reeds 6 miljard frank draagt. Ik heb altijd gezegd nog bereid te zijn daarvan nog 1 of 1,5 miljard frank af te trekken omdat de vraag kan worden gesteld of iedereen mee moet betalen omdat de stad Antwerpen bijvoorbeeld heeft gemeend haar personeel meer te moeten betalen. Dan komt men nog tot astronomische bedragen die, ik herhaal, wetenschappelijk onderbouwd zijn wat de kosten van die centrumfunctie betreft. Dat is een reëel gegeven waarover wij op dit ogenblik beschikken.

Ik zou graag hebben dat wij wat loskomen uit de emotionele sfeer waarin dit debat vaak werd gevoerd naar aanleiding van de verdeling van de fondsen. Ik denk dat dit kan, omdat we het grote debat over de criteria in de fondsen, meer bepaald het Kansarmoedefonds, het Gemeentefonds en het Investeringsfonds hebben gehad. De verdeelsleutels tussen kleinere, middelgrote en grote steden lig-

gen op dit ogenblik vast. Ik meen dat het bijzonder onverstandig zou zijn, ook vanuit de grote steden, om daar opnieuw te willen aan sleutelen, gesteld dat ze het ooit zouden halen. Dat is zeker niet de bedoeling, maar het is wel belangrijk dat er een echte erkenning zou komen, niet alleen van alle gemeenten, maar ook vanuit de Executieve. Ik weet dat u de stelling dat er zoiets als centrumfunctie-kosten bestaat in elk geval genegen bent en dat er op dit ogenblik nog niet adequaat wordt aan tegemoet gekomen. Ook de stelling dat de grootstad de armoede aanzuigt – iets wat vaak gratis wordt beweerd en waar veel sociologische verklaringen kunnen worden voor gegeven – wordt in de studie van professor De Brabander wetenschappelijk onderbouwd. Uit een door het OCMW uitgevoerde steekproef is gebleken dat van de bestaansminimumtrekkers in de stad Antwerpen – ik schrok zelf van de cijfers – 76 ten honderd recent, dit wil zeggen de jongste twee jaar, naar de stad Antwerpen verhuisd zijn. Slechts 10 ten honderd van de bestaansminimumtrekkers woont bij wijze van spreken al heel zijn leven in de stad. Dus, het aanzuigefect waar wij het zo graag over hebben om de probleemstelling naar voren te schuiven, is ook in de studie van professor De Brabander wetenschappelijk onderbouwd. Misschien moeten wij deze studie nog eens laten nakijken, al was het door wetenschappers die niet van Antwerpen zijn, maar persoonlijk heb ik geen enkele twijfel aan het wetenschappelijk gehalte van degenen die de studie hebben uitgevoerd. Op basis van deze gegevens zouden wij er toch moeten in slagen dit debat verder te objectiveren. Ik herhaal, ik kom hier niet pleiten voor een nieuwe verdeling tussen grote en kleinere gemeenten.

Waar pleit ik dan wel voor? Mijnheer de Minister, ik heb enkele weken geleden reeds gesteld dat het mij bijzonder belangrijk lijkt dat de Executieve zich over deze problematiek gaat buigen. Ik weet dat u dat van plan bent. Ik weet dat in de Executieve een werkgroep decentralisatie is opgericht die precies de vraag moet onderzoeken welke overheid nu eigenlijk wát moet doen. Wat moet de

Van Peel

gemeente doen, wat moet de provincie doen, wat moet het Gewest doen? Moeten er ook andere instanties worden gecreëerd, waardoor de lasten en de lusten een beetje op hetzelfde niveau worden gebracht, wetende dat dit altijd een evenwichtsoefening zal blijven? Ik weet dat het de bedoeling is dat te gaan bestuderen en ik denk dat het wetenschappelijk werk waar ik het daarnet over had daartoe een belangrijk hulpmiddel zou kunnen zijn.

Maar, mij lijkt dit op korte termijn onvoldoende. Ik denk dat het in ieder geval een proces zal zijn van bijzonder lange termijn. Het is een problematiek waar men niet in zes maanden tijd uitgeraakt. Wat ik van de Executieve vraag – een stelling die niet alleen door alle Antwerpse, maar ook door alle andere grootstedelijk ke partijen wordt onderschreven, ongeacht hun plaats in het politieke spectrum – is dat op korte termijn een actieve negociatie zou plaats vinden tussen de Executieve en de steden om te zien hoe wij uit de situatie zouden geraken waarbij een stad net genoeg of net te weinig budgettaire middelen heeft, maar die in ieder geval ontoereikend zijn om de problemen van sociale aard aan te pakken. De problemen zijn trouwens niet alleen van sociale aard. Ik verwijs naar de haven van Antwerpen, waar opnieuw vakbondsacties worden gevoerd omdat het stadsbestuur onvoldoende kan inspelen op de verzuhtingen die daar leven.

Welnu, om dit probleem op korte termijn op te lossen is volgens mij een actieve negociatie noodzakelijk. Tot op heden merk ik daar echter nog veel te weinig van. Volgens mij zijn er tussen de stad en de Executieve een aantal dossiers die op korte termijn zouden kunnen leiden tot enig financieel soelaas van de stad en tot een betere herverdeling van een aantal middelen. Ik geef een concreet voorbeeld hiervan dat ik gisteren tijdens de bespreking van de begroting Cultuur trouwens ook aanhaalde. De stad Antwerpen, die in acute financiële problemen verkeert, spendeert nog steeds meer dan 120 miljoen

frank per jaar aan het functioneren van een gezelschap als de KNS.

Minister L. Van den Bossche : Dat is in feite een gemengde post want in hetgeen aan de KNS wordt uitbetaald zijn ook deze fondsen begrepen die daarvoor door de Executieve aan de stad Antwerpen worden gestort. Deze post mag bijgevolg niet beschouwd worden als zijnde een volledige bijdrage van de stad Antwerpen.

De heer M. Van Peel : Het theaterdecreet stipuleert dat de stad Antwerpen een groot percentage moet besteden aan de repertoiregezelschappen. Wanneer dit percentage wordt samengeteld met de uitgaven van de stad Antwerpen inzake infrastructuur en werkingskosten dan kom ik tot een bedrag van 120 miljoen frank. Men kan zich hoe dan ook afvragen of het verantwoord is dat een stad als Antwerpen, die wordt geconfronteerd met enorme financiële moeilijkheden, daarvoor nog middelen moet vrijmaken. Ik heb daar twijfels over. Tijdens het begrotingsdebat in de gemeenteraad te Antwerpen zal ik deze vraag in affirmatieve vorm stellen. Het stadsbestuur zou moeten weigeren een aantal culturele functies die zij thans vervult nog verder uit te oefenen zeker en vooral degene die slecht worden vervuld. Hiervoor moet met de Executieve worden genegotieerd. Dat betekent niet meteen dat die toelagen moeten verdwijnen. Er zou bijvoorbeeld ook een herverdeling van de taken kunnen worden ingevoerd naar de Executieve en de provincie toe. Ik ken de goede oplossing ook niet, maar deze situatie is voor de stad onhoudbaar. Zo'n dossier zou volgens mij op korte termijn moeten worden behandeld.

Een volgend voorbeeld is dat van het stedelijk onderwijs. Tot mijn spijt moet ik vaststellen dat op het ogenblik dat de besparingen die worden doorgevoerd ter sprake komen, vanuit een bepaalde linkerkant – niet alleen de socialisten – wordt gesteld dat dit opnieuw het aanwakkeren van de schoolstrijd betekent. Dit is een bijzonder onheus argument. Gisteren nog hoorde ik de fractieleider van de liberale oppositie zeggen dat dit uiteraard de bedoeling van de CVP was

omdat zij vaststelde dat er in Antwerpen slechts 29.000 kinderen naar het katholiek onderwijs gaan, terwijl er veel meer leerlingen in het stedelijk onderwijs les volgen. Hij voegde eraan toe dat dit niet meer klopt met het nationale gemiddelde en de CVP bijgevolg het besparingsdossier zou gebruiken om de schoolstrijd aan te wakkeren. Zolang er over die dossiers in die termen wordt gesproken zullen wij geblokkeerd blijven. Ik vrees dat ook andere partijen deze mening zijn toegedaan.

Er zijn ook nog een aantal hangende infrastructuurdossiers met de Executieve. Men stelt zich de vraag: wie moet wat betalen? Deze dossiers moeten dringend worden behandeld. Het gaat hier immers over een paar honderd miljoen frank. Hier moet worden uitgemaakt wie bepaalde wegen, tunnels en het onderhoud ervan moet betalen.

Dit is een eerste pakket maatregelen waarbij de stad en de Executieve nu reeds moeten zoeken naar een rationeel gebruik van de middelen welke de stad enig soelaas zou bieden. De beslissingen ter zake kunnen door de stad en de Executieve samen worden getroffen.

Inzake een tweede pakket maatregelen zou de Executieve als actieve bemiddelaar en als initiatiefnemer moeten optreden – ook ten opzichte van de nationale Regering – om een aantal feiten aan de kaak te stellen.

Ik heb vorige keer het voorbeeld gegeven van de 50 ten honderd die de stad moet bijdragen in het bestaansminimum van de steuntrekkers. Dit is een probleem dat zich stelt in alle gemeenten maar hoe meer steuntrekkers men heeft en hoe groter de concentratie ervan op uw grondgebied, hoe groter het probleem. De Executieve zou moeten trachten om dit dossier op een actieve manier nationaal aan te kaarten.

Ik heb hetzelfde gezegd over de pensioenregeling. Wij kunnen wel mensen verplichten met pensioen te gaan maar op geen enkele manier biedt dit enig soelaas omdat er geen premies vanuit de Sociale Zekerheid worden voorzien en dit ondanks het feit dat al deze gemeentelijke ambtena-

Van Peel

ren – ik herhaal dat het niet alleen de stedelijke ambtenaren zijn – al jaren hun solidariteitsbijdrage storten die, via het Fonds voor Financieel Evenwicht, terecht komt bij de Sociale Zekerheid en soms wordt gebruikt om de brugpensioenregeling in de privé-sector te betalen. Op een ogenblik dat uw eigen openbare besturen zo zwaar in de moeilijkheden zitten kan zo iets niet meer door de beugel.

Uit de studie van De Brabander blijkt dat de politie en de brandweer een enorme centrumkost uitmaken. Men kan zich de vraag stellen of die diensten verder door de stad Antwerpen moeten worden betaald aangezien de compensatie vanwege de rand onvoldoende is. Ook dit dossier – het overstijgt evenwel de stad en de Executieve – moet nationaal kunnen worden aangekaart.

Er zijn maatregelen die de Executieve onmiddellijk met de stad zou kunnen negotiëren maar er zijn er ook een aantal die de Executieve als actief onderhandelaar, tijdens onderhandelingen met de nationale Regering, naar voren zou kunnen schuiven. Uiteraard gaat het hier niet alleen om de problematiek van de stad Antwerpen en van de grote steden maar van alle gemeenten. Toch dient te worden opgemerkt dat bepaalde problemen zich acuter kunnen stellen naarmate de steden of de gemeenten groter zijn.

Mijnheer de Minister, op dit ogenblik krijgt men te weinig politieke signalen die ons aantonen dat men daar actief mee bezig is. Misschien kunt u aanvoeren dat u ter zake volop achter de schermen aan het werken is. Ik vind het nodig de frustratiegevoelens die leven in een aantal steden te verminderen omdat wij weten welke onaangename politieke gevolgen zij, vooral in grote steden, kunnen hebben.

Er moet een duidelijk politiek signaal komen van de Executieve. Zij moet duidelijk aantonen dat de problemen van die grote steden niet worden onderkend en dat men actief bezig is om te trachten tot oplossingen te komen.

De Minister is als het ware in Antwerpen neergedaald en heeft als vroedvrouw een aantal verlossende maatregelen genomen maar omdat de Minister daar zoveel tijd heeft ingestoken en de Voorzitter van de Executieve die tijdens een persconferentie mee heeft bekrachtigd, verwachten wij een volgende stap. Waar is nu de Executieve die zegt : Antwerpen heeft gedaan wat het kon en wij zullen zien wat wij kunnen doen.

Ik wil niet dat er hierover enig misverstand blijft bestaan. Ik wil niet terugkomen op allerlei fondsenregelingen maar ik wil deze problematiek wel aan uw aandacht onderwerpen. Gezien het om een erg belangrijke materie gaat zullen wellicht ook andere collega's het daarover nog geregeld hebben. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Van houtte heeft het woord.

De heer M. Van houtte (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, mijn uiteenzetting was in feite bedoeld als een aanvulling op de meer algemene bespreking van collega Pede. Gelet op zijn laattijdig aankomen zijn de rollen echter omgekeerd. Natuurlijk is dat uw zorg niet, mijnheer de Minister. Ter verduidelijking wilde ik dat toch zeggen omdat mijn betoog erin bestaat enkele punten naar voren te brengen over een beperkt aantal materies.

Een eerste vraag betreft het project dat u heeft gelanceerd om de gemeentelijke ambtenaren bij te schaven. Er werd inderdaad aan zeventien Vlaamse gemeenten gevraagd een vormingsambtenaar aan te duiden in samenwerking met de VZW De Wakkere Burger teneinde dit project gestalte te geven.

Mijnheer de Minister, ik zou willen vernemen hoever dit initiatief reeds is gevorderd en of alle uitgekozen gemeenten bereid zijn gevonden eraan mee te werken ofwel of sommige te kennen hebben gegeven dat ze hiervoor willen bedanken. Kan u me eveneens medelen op welke basis de keuze van die zeventien gemeenten is gemaakt. Ik kan daar moeilijk een bepaalde sleutel in ontdekken. Bovendien rijst er mijns inziens enige

onduidelijkheid in verband met de financiering van het project en dit aan de hand van commentaren die in de pers zijn verschenen en die naar uitspraken van de Minister verwijzen. Inderdaad, zij lijken volgens mij nogal tegenstrijdig. Aan de ene kant motiveert de Minister dat het niet aanzoeken van de stad Brugge uit de lijst van de geselecteerde gemeenten te wijten is aan het feit dat in het decreet van het Gemeentefonds deze stad al voldoende werd beoordeeld.

Minister L. Van den Bossche : Ik heb dat nooit gezegd.

De heer M. Van houtte : Dit artikel verscheen in de Gazet van Antwerpen. U zei dat Brugge op die lijst niet werd weerhouden omdat de stad al een beoordeelde positie heeft in de verdeelcriteria van het Gemeentefonds. U ontkent dat, mijnheer de Minister, maar mocht het toch het geval zijn dan blijft nog altijd de vraag van de financiering, want indien er voor die zeventien gemeenten een financieel voordeel zou uit voortvloeien dan zou men kunnen vermoeden dat er hiervoor een financiële interventie is voorzien. Of moeten de gemeenten dat proefproject zelf financieren ? Wordt er gedurende die proefperiode een tussenkomst voorzien ? Graag wenste ik daarover een antwoord van uwentwege.

Samenhangend met die materie had ik nog een bijkomende vraag in verband met de stand van zaken omtrent de vorig jaar met zeer veel ruchtbaarheid aangekondigde actie voor de grotere openbaarheid van bestuur. Samen met de initiatiefnemer, de nationale Minister, de heer Tobback, werden door de collega's van de Executieven, zowel aan Vlaamse als aan Franstalige kant, de genomen initiatieven onderschreven. Er werd een gemeentelijk modelreglement opgesteld omdat de informatieverstrekking naar de gemeentelijke mandatarissen en de bevolking toe diende te verbeteren.

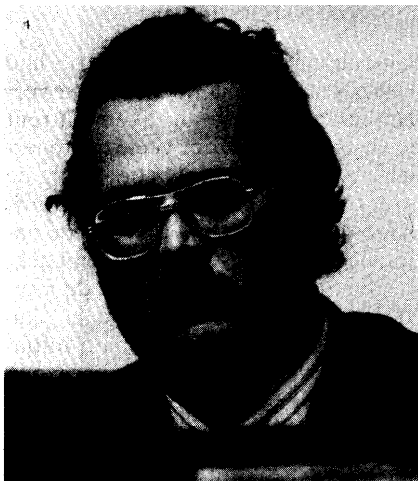
Mijnheer de Minister, ik zou willen vernemen of u gegevens heeft over het aantal gemeenten dat aan dit modelreglement gevolg heeft gegeven en in welke mate – wat mijns inziens toch ook belangrijk is – de opvol-

Van houtte

ging van deze actie werd gereali-seerd. Ik heb een beetje de indruk dat de trage werkzaamheden in de subcommissie van de Kamer eigenlijk nog het enige uitstervende restant is van dit initiatief, dat mijns inziens toch een beter lot verdiende, dan enkel iets wat nu stilaan overkomt als een publicitaire stunt, die vorig jaar werd gelanceerd.

Een andere materie waarrond ik een aantal vragen zou willen stellen betreft het reeds lang in uitzicht gestelde ontwerp van decreet over het administratief toezicht. Dit ontwerp van decreet heeft nu toch reeds een lange wordingsgeschiedenis achter de rug.

Via de kranten heb ik vernomen dat in januari van vorig jaar een eerste werkvergadering met de gouverneurs werd georganiseerd. Nadien werd medegedeeld dat deze vergadering zou worden gevolgd door de uitwerking van de gedane voorstellen in speciale werkgroepen. Opnieuw verwijs ik naar een artikel in de reeds

CVP-Raadslid M. Van Peel greep de bespreking van de begrotingsmateries Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt aan om zijn persoonlijk standpunt inzake de problematiek van de grote steden uiteen te zetten

geciteerde krant van 7 januari 1989. Ik zal niet beweren dat deze krant mijn lijfblad is, maar ik heb dat via die krant vernomen. De vergaderingen zijn dus reeds twee jaar geleden begonnen, zodanig dat het niet overdreven is te spreken van een lange wordingsgeschiedenis.

In dezelfde krant verscheen op 17 oktober 1990 een aankondiging van uwentwege dat de Executieve zich die dag zou uitspreken over het ontwerp van decreet. Bij het nalezen van de notulen van de vergadering van de Executieve van die dag merken wij dat dit punt van de agenda werd verdaagd tot 7 november 1990. Inderdaad, op die datum zien wij een licht gewijzigde versie van het ontwerp op de vergadering van de Executieve geagendeerd staan. Opnieuw wordt het ontwerp van decreet evenwel niet behandeld, maar verschoven naar 21 november 1990.

Op 21 november 1990 stellen wij evenwel vast dat dit ontwerp niet werd geagendeerd en in de daaropvolgende vergaderingen vinden wij daarvan ook geen spoor terug. Ik stel mij ter zake toch enkele vragen over het waarom van die verdagingen. Ik hoop daarover straks iets meer te vernemen.

Bovendien heb ik de indruk dat dit ontwerp in verschillende middens wordt gecontesteerd. Immers, het is mij niet ontgaan dat bijvoorbeeld de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten een aantal voorstellen heeft gedaan om een grondige herschikking van dit ontwerp door te voeren, evenals voorstellen in de richting van een versoepeling en een vereenvoudiging van het administratief toezicht in het kader van de overal bepleite decentralisatie.

Daarenboven heeft men er vanuit het provinciebestuur nauwlettend op toegezien dat van deze hervorming van het administratief toezicht geen gebruik zou worden gemaakt om de rol van de provincies te beperken. Deze houding vanwege de provincies was meer dan waarschijnlijk te wijten aan de verklaringen die u heeft afgelegd over het voortbestaan van de provincies. Immers, in hetzelfde persartikel waarin ik het proefproject over de

vorming van de gemeentelijke ambtenaren heb gelezen, wordt tevens een belangrijke uitspraak van u vermeld over de zogenaamde intermediaire besturen. Mijnheer de Minister, u verklaart dat in de huidige coalitie geen uitspraak zou worden gedaan over het voortbestaan van de provincies, maar dat u persoonlijk bedenkingen heeft bij het nut ervan. Dat lijkt mij een uitspraak te zijn die een zekere argwaan in hoofde van de provinciebesturen rechtvaardigt.

Minister L. Van den Bossche : Dit rechtvaardigt niets want een meerderheid voert een regeerakkoord uit. Mijn persoonlijke meningen hoeven niet te worden uitgevoerd. Bovendien blijf ik een persoonlijke mening hebben, ook als ik een meerderheidsakkoord onderteken. Ik herhaal dat, en dat is mijn hoogst individuele expressie van mijn hoogst individuele emotie – om Willem Kloos te parafaseren – ik niet geloof in de provincie. Tegelijkertijd echter zijn de provincies politiek veilig. Niemand hoeft wakker te liggen van mijn persoonlijk k gemijmer.

De heer M. Van houtte : Ik denk dat de persoonlijke opvattingen van de Minister voldoende belangrijk zijn om er akte van te nemen.

Minister L. Van den Bossche : Mijn persoonlijke opvattingen zijn hoogstens thuis van belang, en dan nog.

De heer M. Van houtte : De derde stellingname in dat verband, mijnheer de Minister, is de kritiek die uitgaat van de Vereniging van Vlaamse mandatarissen. Het gaat hier om een vereniging die de lokale Volksunie-mandatarissen groepeerd. Wij kunnen inzake die stellingname, die misschien de hardste is in dat verband, een artikel lezen in de Standaard van 24 november 1990 maar of dat nu van groot gewicht is in het hele debat lijkt mij twijfelachtig.

In ieder geval lijkt het mij, u kennend – uw onderbrekingen bewijzen dit trouwens – dat u voldoende onverzettelijk is om zomaar toe te geven aan de opmerkingen en suggesties van drukingsgroepen. Er blijft dan nog altijd de vraag waarom dit ontwerp zulk een lange lijdensweg kent

Van houtte

en niet in de Executieve wordt besproken. Dat doet bij mij het vermoeden rijzen dat er ter zake politieke moeilijkheden zijn met de coalitiepartners. Ik denk daarbij aan de CVP bij wie een herziening van de bestaande toezichtsregeling nauw aan het hart ligt. Ik ben blij de aanwezigheid van de heer Ansoms in deze intieme vergadering te kunnen vaststellen. Immers, het is precies op basis van gegevens van een enquête georganiseerd door de Vereniging van de CVP-raadsleden dat de heer Ansoms, die de voorzitter van deze vereniging is, verklaart dat de CVP-raadsleden niet tevreden zijn met het beleid van Minister Van den Bossche. Meer specifiek hadden zij heel wat problemen met de werking en de regeling van de voogdij-overheden en drongen zij aan op een herverkaveling van de bevoegdheden. Ik denk dat ik de draagwijdte ervan correct weergeef. Zij waren dus vragende partij voor een herziening van de toezichtsregeling door een nieuw decreet en dus in eerste instantie niet te verdenken van enige obstructie ter zake.

Ik kan daaruit slechts één conclusie trekken. Volgens mij werd dit ontwerp in de Executieve reeds zo vaak uitgesteld omdat de meerderheid het oneens is over het ontwerp dat u, mijnheer de Minister, hebt ingediend en dat men er niet in slaagt om tot een consensusvoorstel te komen. Behoudens indien u een andere aanvaardbare verklaring kunt geven onderstreept dit mijns inziens andermaal de groeiende onenigheid over een heel aantal materies tussen de meerderheidsgroepen. Dat is een vaststelling die steeds meer wordt gedaan.

Minister L. Van den Bossche : Ik zal straks op uw opmerkingen antwoorden maar thans wens ik het volgende te zeggen. Gesteld dat er onenigheid is dan zou u intellectueel zo eerlijk moeten zijn om daaruit het woord groeiend weg te laten. U die zoveel kranten leest zou dan toch moeten weten dat het conflict dan al van veel vroeger kan dateren. Dan groeit er dus niets maar blijft alles constant.

Ik herhaal wel : gesteld dat er onenigheid zou zijn.

De heer M. Van houtte : Als ik spreek over groeiend dan gaat het niet specifiek over dit dossier maar over de algemene sfeer waarin zowel de Executieve als de nationale Regering functioneren.

Minister L. Van den Bossche : De sfeer is goed. Men hoeft het niet altijd eens te zijn om een goede sfeer te hebben.

De heer M. Van houtte : Ik beëindig hier mijn uiteenzetting en ik kijk met belangstelling uit naar uw antwoord. (Applaus)

De Voorzitter : De heer De Loor heeft het woord.

De heer H. De Loor (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, vooreerst willen de socialisten hun tevredenheid uitdrukken – dit is in tegenstelling met wat de heer Van houtte daarnet heeft gezegd ten aanzien van de CVP – over het geleverde werk en de bereikte resultaten tijdens het voorbije jaar op het departement Binnenlandse Aangelegenheden. Wij verwijzen hiervoor naar het decreet tot instelling van het Vlaams Gemeentefonds, naar het decreet inzake de verdelingscriteria van dit Gemeentefonds en naar het decreet tot instelling van een Vlaams Fonds tot Integratie van de Kansarmen. Wij hopen dan ook dat wij volgend jaar op de ingeslagen weg zullen kunnen verderwerken en dat 1991 even vruchtbaar zal zijn als het voorbije jaar.

Met het oog hierop willen wij enkele beleidsthema's naar voren brengen waarvan wij hopen dat de Minister er tijdens de komende maanden de nodige aandacht aan zal willen besteden.

Een eerste onderwerp is het financieel meerjarenplan van de gemeentebesturen. De verplichting die u aan de gemeentebesturen hebt opgelegd een financieel meerjarenplan op te maken en te voegen bij hun begroting 1990, vinden wij een uitstekend idee.

Aldus werden de lokale overheden verplicht verder te kijken en te plannen dan hun neus lang is. Hoewel wij de gemeentelijke autonomie zeker niet willen beperken en inkrimpen, zijn wij toch van oordeel dat dergelijke verplichting voorkomt dat er financiële excessen gebeuren en dat de gemeentebesturen tegen de volgende gemeenteraadsverkiezingen van oktober 1994 met een financiële kater zouden zitten. Wij dringen er bijgevolg op aan dat u, mijnheer de Minister, als toezichhoudende overheid, de hand zult houden aan deze door de gemeentebesturen opgemaakte financiële meerjarenplannen.

Inzake de gemengde studiecmissie decentralisatie opteerde men in de regeringsverklaring voor een gedecentraliseerde aanpak op alle niveaus van het bestuur, inzonderheid op gemeentelijk en provinciaal vlak, door de versoepeling van de voogdijregelen. In dit verband verheugen wij ons over de installatie van de gemengde studiecmissie decentralisatie op 30 november laatstleden en hopen dat deze commissie in de loop van volgend jaar een concreet voorstel van decentralisatie aan de Executieve zal kunnen voorleggen. Dat is trouwens de vraag die vanuit de Executieve aan de commissie werd gericht.

Een ander hoofdstuk is de federalisering van de gemeentewet. Nu wij een federaal land geworden zijn met een herverdeling van de bevoegdheden tussen de centrale overheid en de deelstaten, gaan links en rechts stemmen op om de gemeentewet te regionaliseren. Het toezicht op de gemeenten is volledig in handen van de Gewestregeringen, zodat inderdaad de vraag kan worden gesteld of een federalisering van de gemeentewet niet kadert in een vernieuwd beleid.

Een ander thema is de relatie gemeente-OCMW. Binnen de politieke partijen laaien de discussies over de plaats en de autonomie van het OCMW binnen de gemeente meer en meer op. De standpunten hieromtrent zijn in alle partijen zeer uiteenlopend en gaan van een sterkere autonomie en eigen financiële middelen voor het OCMW tot een versterking van het gemeentelijk toezicht op het OCMW en zelfs tot een totale inte-

De Loor

gratie van het OCMW in het gemeentelijk beleid. Het zou goed zijn over deze thematiek overleg te organiseren over alle partijen heen.

In het regeerakkoord is de uitbreiding van het Investeringsfonds opgenomen. Een ontwerp van decreet werd voorbereid met de bedoeling dit decreet op 1 januari 1991 in werking te laten treden en alle subsidies, zowel voor de gewest- als voor de gemeenschapsmateries, te bundelen.

Alle partijen zijn het eens over de uitbreiding van dit Investeringsfonds waardoor de gemeentelijke autonomie wordt vergroot. Ik herinner eraan dat bij het totstandkomen van het decreet van 24 januari 1985 werd gepleit voor een verruiming van het toepassingsveld van dit toen nieuwe Investeringsfonds. Dat moest op 1 januari 1986 in werking treden maar de startdatum werd uitgesteld tot 1 januari 1988. Wij menen dat 1 januari 1991 te nabij is om het decreet behoorlijk van start te laten gaan. Het moet immers nog worden besproken in Commissie en in Openbare Vergadering wat, gezien onze overvolle agenda, niet meer mogelijk is. Bovendien verkeren de gemeentebesturen nog in onduidelijkheid over de weerslag van het Investeringsfonds op hun begroting en konden nog geen precieze richtlijnen worden verstrekt inzake de werking en de aanwending van de trekkingsrechten. De datum van inwerkingtreding verschuiven met één jaar zal de Vlaamse Raad in staat stellen om dit ontwerp van decreet in Commissie en in Openbare Vergadering in alle sereniteit en zonder overhaasting te bespreken. Het biedt de Executieve de mogelijkheid om de onderrichtingen tijdig aan de lokale besturen te bezorgen en het zal de gemeentebesturen in staat stellen om zich degelijk voor te bereiden op deze innovatie.

De heer A. Denys : Ik ga akkoord met uw stelling maar u moet consequent zijn en het amendement van de PVV aanvaarden. Als het Investeringsfonds wordt uitgesteld, moet een bedrag van 1,9 miljard frank worden ingeschreven om op traditionele wijze te subsidiëren.

Sedert twee jaar hebben wij een nieuwe aanpak van de begroting : raambegrotingen en administratieve begrotingen. Als wij nu niets in de begroting inschrijven, betekent dit automatisch dat er geen geld is. Daarom moet u dus het amendement van de PVV aanvaarden.

Minister L. Van den Bossche : Er is nog altijd het bijblad. In de loop van 1991 zullen we nog over kredieten discussiëren. Indien wordt geoordeeld dat de datum van inwerkingtreding naar 1 januari 1992 moet worden verschoven, moet een wijziging aan de begroting worden aangebracht. In afwachting van die wijziging kan voorlopig geen geld voor investeringen worden aangewend maar het spreekt vanzelf dat er evenmin geld is voor investeringen zolang het decreet dus niet is goedgekeurd.

Ik merk op dat het cijfer van 1,9 miljard frank onjuist is. Het moet volgens mij 834 miljoen frank zijn.

De heer A. Denys : Het gedebudgetteerd bedrag is 3 miljard frank. 1,9 miljard frank moet volgens mij rechtstreeks geaffecteerd worden.

Minister L. Van den Bossche : De rekening is volgens mij verkeerd maar ik heb het verslag pas daarnet doorgenomen.

Vroeger reeds werden een aantal posten uit het geheel gedebudgetteerd. Het thans voorziene vervolgverhaal is 500 miljoen. Ik meen dat het om 834 miljoen gaat.

U loopt vooruit, mijnheer Denys. Het amendement van de PVV zou juist kunnen zijn indien de Commissie de datum van inwerkingtreding verschuift.

De heer A. Denys : Door ons nieuw systeem kunnen wij dit niet regelen via het bijblad.

Minister L. Van den Bossche : Dat kan wel.

De heer A. Denys : In de programbegroting is de traditionele wijze van investeringen niet ingeschreven maar gebeurt de financiering door het Investeringsfonds. Door het bijblad kan men dit probleem niet oplossen.

Minister L. Van den Bossche : Technisch is dat perfect mogelijk.

De heer H. De Loor : Mijnheer de Voorzitter, ik zet mijn uiteenzetting voort.

Hoewel wij in de Commissie al over het enig statuut hebben gesproken, wensen wij nogmaals de aandacht te vestigen op de ongerustheid bij vele niet-statutaire personeelsleden met betrekking tot het vergelijkend examen dat ze bij het Vast Wervingssecretariaat moeten afleggen. Het zijn immers in het algemeen ambtenaren met veel anciënniteit en die al vele jaren geleden de schoolbanken hebben verlaten die dit examen moeten afleggen.

Al vinden wij het uitstekend dat het departement deze mensen helpt bij de voorbereiding van de examens, toch vermoeden wij dat verschillende ambtenaren niet zullen slagen hoewel ze het bewijs van goede dienst kunnen voorleggen. Wij hopen dat deze ambtenaren, die op het einde van de overgangperiode nog niet geslaagd zijn in hun examen van het Vast Wervingssecretariaat maar toch het bewijs kunnen leveren van goede dienst, via een mogelijke beroepsproef in dienst kunnen blijven. (**Applaus bij de SP**)

De Voorzitter : De heer Vanhorenbeek heeft het woord.

De heer L. Vanhorenbeek (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, er werd reeds heel wat gerealiseerd door de Minister van Binnenlandse Aangelegenheden in de korte periode dat hij dit ambt uitoefent : het Vlaams Investeringsfonds, het Vlaams Gemeentefonds, de jaarlijkse decretale stijging, de vastlegging van de verdeelcriteria van het Gemeentefonds en het Vlaams Fonds voor Integratie van de Kansarmen.

Ik wens mij in deze uiteenzetting te richten op de toekomst, eerst en vooral wat het Investeringsfonds betreft en daarna wat het administratief toezicht en de grondprijzen in Vlaams-Brabant betreft.

Uit de discussie hier blijkt dat er opnieuw een probleem rijst, omdat opnieuw een debat wordt geopend over

Vanhorenbeek

de startdatum van het Investeringsfonds. Aanvankelijk waren wij voorstander van het onvoorwaardelijk in werking laten treden van dat fonds op 1 januari 1991. Nogal wat collega's hebben echter gewezen op problemen die daarbij kunnen rijzen, in verband met reeds gemaakte afspraken, subsidiëring die al werd beloofd, werken die nu niet zouden kunnen worden uitgevoerd.

Iedereen is het erover eens dat het Investeringsfonds een rechtvaardige en billijke verdeling van de middelen voor de gemeenten mogelijk maakt. Veel gemeenten zitten erop te wachten, zeker de gemeenten die niet over de nodige lobby's beschikken om bij de ministeriële kabinetten te gaan aankloppen. Iedereen is het erover eens dat het Investeringsfonds voor hen een goede zaak zal zijn.

Bij het debat daarover blijken echter tegenstellingen tussen degenen die de zaak bepleiten. Zelf heb ik enige schroom om mij uit te spreken over de startdatum van het Investeringsfonds. Het liefst zou ik voorstellen alles bij het oude te houden en de werking van het Investeringsfonds te laten ingaan op 1 januari aanstaande. Daarbij word ik gesteund door Minister Geens die zegde dat het Investeringsfonds wel degelijk vanaf 1 januari in werking moet kunnen treden. Hij zegde dat het Investeringsfonds de gemeenten toelaat zelf te beslissen over de investeringen, en dat zij daarvoor niet langer de kabinetten in Brussel moeten platlopen. Indien het fonds niet operationeel wordt op 1 januari 1991 dan krijgen de gemeenten in 1991 nog geen begrotingskredieten.

Het debat blijft dus open. Enerzijds lijkt het een technische aangelegenheid, maar anderzijds moet worden toegegeven dat redelijkheid ook een plaats moet krijgen in dit debat. De termijn voor grondige bespreking in de Commissie is erg kort en als over dit Investeringsfonds geen grondige discussie wordt gevoerd is dat ook geen goede manier van werken.

De heer A. Denys : Pleit de Volksunie ervoor, zoals de SP, de datum

voor de inwerkingtreding van het Investeringsfonds uit te stellen ?

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer Denys, ik weet niet of u het Reglement van de Vlaamse Raad kent. Ik merk dat u niet alleen de spreker ondervraagt, maar ook vragen stelt aan leden van de Vlaamse Raad die niet het woord voeren. Als ik Voorzitter was had ik u al twee keer tot de orde geroepen.

De heer A. -Denys : Nu volgt u het Reglement ook niet.

Minister L. Van den Bossche : Ik doe nu zoals u.

Als ik Voorzitter was zou ik u hebben gezegd dat het niet uw rol is anderen te ondervragen.

De heer A. Denys : Ik wil dat er een dialoog tot stand komt.

De heer L. Van den Bossche : Dat is geen dialoog, dat is ondervragen. Het debat zal worden gevoerd in de Commissie. Ik nodig u uit om daar zeker aanwezig te zijn, want het debat in de Commissie zal boeiend en passionant zijn, maar loop vandaag niet vooruit op een debat van januari of februari.

De heer A. Denys : Ik probeer hier iets duidelijk te maken. De gemeentebesturen moeten nu hun begroting opmaken, en zij weten niet hoe zij dat moeten doen omdat zij nog niet weten of het Investeringsfonds al dan niet in voege zal zijn.

Minister L. Van den Bossche : Dat weten zij perfect. Zij hebben een omzendbrief gekregen, reeds op 12 juli, waar zeer duidelijk instaat dat zij bij het opmaken van hun begroting geen rekening moeten houden met het Investeringsfonds, maar het moeten doen volgens de huidige wetgeving. Hoe kan dat ook anders ?

De Voorzitter : Ik hoop in dit debat een positief voorstel te doen, namelijk volgende week reeds de Commissie Algemene Zaken bijeen te roepen. Als de Minister beschikbaar is kunnen wij dat nu afspreken.

Minister L. Van den Bossche : Volgende week zijn er vergaderingen van Kamer en Senaat.

De Voorzitter : Vermits Kamer en Senaat nu goed hun best doen om tijdens de begrotingsweek van de Vlaamse Raad Commissies te laten vergaderen, belet niets ons volgende week de Commissie Algemene Zaken een eerste maal te doen vergaderen. Dan zal er klaarheid komen.

Laten wij nu de heer Vanhorenbeek verder spreken.

De heer L. Vanhorenbeek : Ik steun het voorstel van de Voorzitter, maar vraag dat de Commissie belast met de bespreking van het Investeringsfonds zou worden aangevuld met de leden van de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden omdat zij het dossier toch op de voet volgen.

Ik ga nog even door met het Investeringsfonds. Volgens de meeste municipalisten wordt het volume van 4,5 miljard frank middelen te klein bevonden. Zij vragen om het op één of andere manier te verhogen.

Nog een paar vragen. Wat gebeurt er met grote investeringswerken die door gemeenten worden gepland ? Ik kan mij voorstellen dat een gemeente van bijvoorbeeld 10.000 inwoners die een sportcomplex wil bouwen snel 100 miljoen frank nodig heeft. Om dat geld te krijgen, zullen zij de trekingsrechten waarop zij recht hebben gedurende jaren, misschien twee legislaturen lang, alleen daarvoor moeten gebruiken. Moet voor dergelijke problemen geen regeling worden getroffen ?

De Brusselse gemeenten zijn natuurlijk ook bevoegd voor gemeenschapsmateries die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap. De vraag of het mogelijk is in dit Investeringsfonds ook een Brussels luik te krijgen, is ook aan de orde. Wanneer een Brusselse gemeente bijvoorbeeld verbouwingen wil doen aan een Nederlandstalige bibliotheek, hoe kan dat dan worden gesubsidieerd ? Er zou een decretaale regeling moeten worden getroffen voor gemeenschapsmateries op het grondgebied van de negentien Brusselse gemeenten. Misschien is het nodig hierover te overleggen met het Adviescomité voor Brussel dat zopas is opgericht.

Een volgend probleem dat ik wil be-

Vanhorenbeek

handelen is het administratief toezicht. Wij willen dat er zo snel mogelijk een doorzichtig en leesbaar decreet komt voor de gemeenten, want zij hebben behoefte aan rechtszekerheid. Tussen 1980 en 1990 hebben zij heel wat wetten en decreten te verwerken gekregen, de bijzondere wet van 8 augustus 1980, het decreet van de Vlaamse Raad van 26 juni 1985, de bijzondere wet van 8 augustus 1988 en de nieuwe gemeentewet die in werking is getreden op 1 juli 1989 en het overgangsdecreet van 7 juli 1989.

Er moet duidelijkheid komen in heel die wirwar van toezichtsmaatregelen. Daarom moet het ontwerp van decreet op het administratief toezicht worden besproken, hoezeer het ook op moeilijkheden stuit. Niet alleen het opportuniteitstoezicht, maar ook het wettigheidstoezicht moet decretaal worden geregeld.

Nogal wat municipalisten vinden dat het decreet over het administratief toezicht de gemeentelijke autonomie beperkt. Volgens mij is het administratief toezicht juist het tegengewicht voor die autonomie, en is er niet mee in strijd. Dit decreet is alleen al nodig om doeltreffende controle mogelijk te maken op de weinig rooskleurige vooruitzichten voor de gemeentelijke financiën.

Wij hebben vooreerst de vermindering van het totaal bedrag van het Gemeentefonds. Ten tweede, worden de gemeenten met steeds meer taken opgezadeld die zij zonder vergoeding vanwege de hogere overheid moeten uitvoeren. Ten derde wens ik uw aandacht te vestigen op het feit dat de inkomsten uit de personenbelastingen aan het dalen zijn omdat meer en meer zelfstandigen éénmansvennootschappen oprichten.

Het administratieve toezicht moet een balans zijn van de autonomie van de gemeente enerzijds en het toezicht door de overheid anderzijds. We moeten hierbij echter vermijden aan woordfetisjisme te doen, want de ene spreekt over centralisering en de andere over decentralisering. Autonomie wordt uitgespeeld tegenover betutteling. Versoepeling wordt uitge-

speeld tegenover verstrakking. Er moeten in ieder geval een aantal maatregelen worden genomen in verband met de eenvormigheid van termijnen en er moet een evenwicht worden gezocht tussen de autonomie en het toezicht door de provincie, de deputatie, de gouverneur en de Vlaamse Executieve. Ik denk dat het tijd is om daarover in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt een grondig debat te voeren. De gemeenten zouden daardoor ook meer rechtszekerheid bekomen.

Dan heb ik nog een laatste beschouwing. Mijnheer de Minister, ik heb vandaag een interview in een bekend weekblad gelezen waarin u verklaart dat Brussel langzamerhand uitgroeit tot de hoofdstad van Europa, wat een invasie van Eurocraten met forse inkomens tot gevolg heeft, en dat daaraan problemen zijn verbonden niet alleen in verband met de Vlaamse eigenheid maar vooral met de grondprijzen. Vandaar dat ik de slogan Wonen in eigen streek wil lanceren. Wij stellen vast dat de grondprijzen rond Brussel, en ik neem een gemeente uit mijn eigen arrondissement namelijk Kortenberg, in drie jaar tijd verdubbeld zijn. Wij vragen ons daarbij af hoe de gemeenten die het algemeen belang van hun inwoners moeten verdedigen er garant kunnen voor staan dat de jonge Vlaams-Brabander in zijn gemeente van herkomst kan blijven wonen.

Ik doe hierbij een oproep om zo snel mogelijk het voorstel van decreet, het woonruimtedecreet van de heer Suykerbuyk en onze betreunde collega Daan Vervaeke, overgenomen door zijn opvolger de heer Van Vaerenbergh, in de Commissie te bespreken. Er moet een decretale basis worden geschapen opdat de gemeenten een grondprijzenbeleid zouden kunnen voeren om de belangen van de gemeenten veilig te stellen. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Leo Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, wij bespreken hier niet alleen de begroting Binnen-

landse Aangelegenheden, maar ook de begroting Openbaar Ambt kan aan bod komen, en ik zal daarover een kleine bijdrage leveren. Bij deze bespreking van het Openbaar Ambt moeten we hier toch wel duidelijk onderstrepen dat door het vorige week in deze Vlaamse Raad goedgekeurde decreet inzake bestuurlijk beleid een duidelijke modernisering en een nieuwe aanpak van het Openbaar Ambt werd gerealiseerd. Dit ontwerp beperkte zich geenszins tot het gewoon integreren van de overgeheveldde diensten en personeelsleden.

Een belangrijke hertekening betreft het samenvoegen, integreren en omvormen van diverse instellingen en diensten behorende tot de Vlaamse Gemeenschap. Sommige instellingen krijgen hierdoor een betere werkingsstructuur, aangepast aan het soort opdracht dat ze vervullen. Een andere positieve ontwikkeling is de oplossing die werd gevonden voor het personeel van de Vlaamse Gemeenschap. Een vereenvoudiging en uniformisering van de tewerkstellingsstelsels, het op rechtvaardige manier opvangen van de twee overblijvende stelsels door middel van een overgangsmaatregel tot 1992, dragen zonder meer bij tot een betere organisatie en structuur. Bovendien zal vastheid van tewerkstelling worden gewaarborgd zonder dat dit als een rem op de normale evolutie van taken en functies zal inwerken.

Het is zonder meer uw verdienste geweest, mijnheer de Minister, een dergelijk omvangrijk document te hebben voorgelegd, waarbij wordt ingegaan op een dubbele uitdaging : de federalisering en de algemene heroriëntering en modernisering van het Openbaar Ambt.

De Vlaamse instellingen beschikken hiermee over een zeer belangrijke troef voor de toekomst. Toch werd deze overwinning niet zonder slag of stoot bereikt. Strikt genomen zou de Vlaamse Gemeenschap immers niet eens haar personeelsstatuut mogen wijzigen zonder dat het koninklijk besluit – algemene principes – van Minister Langendries tot stand is gekomen. U ontwikkelde voor de Vlaamse Executieve terecht het betoog dat door het uitblijven van dit

L. Peeters

algemene principes-koninklijk besluit de nationale overheid een daad van onbehoorlijk bestuur stelde en dat dit de totstandkoming van het decreet bestuurlijk beleid zeker niet kan hypotheceren.

U lichtte dit standpunt toe in de Commissie van de Vlaamse Raad en het was duidelijk dat de meeste fracties niet afkerig stonden tegenover de ontwikkelde gedachtengang. Deze redenering was immers terecht. In dit verband zou ik u trouwens nog twee concrete vragen willen stellen.

Ten eerste, werd een eventueel voorstel in verband met het algemene principes-koninklijk besluit inmiddels reeds voorgelegd aan het Overlegcomité Regering-Executieve ?

Ten tweede, welke zijn de eventuele resultaten van deze besprekingen ?

Mag ik vervolgens uw aandacht vragen voor een zeer actueel en complex probleem, namelijk de toekenning van de maaltijdcheques. Maaltijdcheques werden na de oorlog ingevoerd voor bedrijven die er niet voor voelden een eigen bedrijfsrestaurant uit te bouwen. In het begin van de jaren tachtig ontwikkelde zich een oneigenlijk gebruik van het stelsel, toen gezonde bedrijven het gingen hanteren om de loonstops te omzeilen. De cheques leverden de werkgever ook minder fiscale en sociale lasten op.

Alternatieve loonvormen zijn inderdaad een vrij recent fenomeen, wanneer we de produktiviteitspremies uit de jaren '60 buiten beschouwing laten. Tussen 1982 en 1986 verbood de toenmalige Regering in het kader van haar herstelbeleid nieuwe loonstijgingen in de privé-sector. Dit strak inkomensbeleid werd toen door toch nog bloeiende ondernemingen omzeild met het toekennen van alternatieve voordelen, waaronder maaltijdcheques. Er heerste in die periode grote onduidelijkheid over het toelaten van deze beloningsvorm en over het fiscaal en sociaal statuut ervan.

Het koninklijk besluit van december 1987 maakte een einde aan deze verarring. Maaltijdcheques werden voortaan als loon beschouwd, waar-

op zowel sociale bijdragen als bedrijfsvoorheffing moesten worden betaald. Bovendien duiken vanaf 1988 in de sectoriële onderhandelingen voor de ambtenaren steeds meer van die premies op : inhaalbonificaties, cadeaucheques, maaltijdcheques enzovoort.

In navolging van de privé-sector deed de maaltijd- en de geschenkencheque schoorvoetend zijn intrrede in de openbare sector. Een eerste poging van een aantal Vlaamse steden en gemeenten om hun personeel een weddecompliment toe te kennen in de vorm van geschenkencheques stuitte op heftig verzet van Gemeenschapsminister Van den Bossche. Die argumenteerde dat het hier terecht om weddes ging, waarop belastingen en sociale zekerheidsbijdragen moeten worden betaald.

We kregen dan de beslissingen van het Waals Gewest en van de gemeenten in het Franstalige landsgedeelte om dergelijke cheques in te voeren. De maaltijdcheques zijn dan ook nauw verbonden met de jongste staats hervorming. Voorheen werden de lonen van de ambtenaren vastgelegd in de nationale CAO's. Het was de nationale overheid die de vinger aan de knip van de portemonnee hield. Zij had er uiteraard geen enkel belang bij om loon met sociale of fiscale vrijstellingen te geven, er werd daarmee immers niets bespaard.

De loonaanpassingen van het onderwijzend personeel en van de ambtenaren van Gemeenschappen en Gewesten worden door de deelgebieden zelf vastgelegd. Die hebben wel degelijk voordeel bij het toekennen van sociaal of fiscaal vrijgestelde loonvormen. Zij kunnen immers hun ambtenaren hetzelfde netto voordeel bezorgen met minder bruto loonuitgaven, terwijl het nationaal niveau de gevolgen draagt van de minderontvangsten aan sociale bijdragen of belastingen.

Mijnheer de Minister, ik heb daaromtrent een aantal bedenkingen en vragen. Met uitzondering van de zeer krap bij kas zittende openbare besturen, wordt de maaltijdcheque bijna nergens gunstig onthaald. Bovendien blijft de reglementering ter zake nog

steeds twijfels oproepen, zij heeft immers nog niet de nodige geruistelling gebracht. Het feit dat een aantal excellenties hun maagdelijkheid herontdekken is daar waarschijnlijk niet vreemd aan. Op termijn kan het thans toegepaste systeem leiden tot de afbouw en ontwrichting van de Sociale Zekerheid.

Mijnheer de Minister, ongeveer een jaar geleden waren wij hier met vier moedigen aanwezig om te pleiten tegen de maaltijdcheques. Er werd een belangrijke sociale strijd gevoerd om het loon in de vorm van geld uit te betalen in plaats van in natura. Op sociaal vlak is het uitbetalen in papertjes, waarmee de ontvanger niet langer koopt wat en waar hij wil, een belangrijke stap achteruit. Bovendien tellen deze maaltijdcheques niet mee voor de berekening van de pensioenen of andere uitkeringen. Ik heb in de Kamer de vraag gesteld of de maaltijdcheques al dan niet in rekening worden gebracht bij de berekening van de verbrekingsvergoeding. Deze vraag werd echter nog niet beantwoord.

Minister L. Van den Bossche : In de particuliere sector worden de eindejaarstoelagen bijvoorbeeld – wanneer de zuivere welwillendheid niet meer kan ingeroepen worden – beschouwd als loon en bijgevolg in aanmerking genomen voor de berekening van de verbrekingsvergoeding. Er is daarover een vaste rechtspraak, maar dit is nog steeds geen rechtsregel. Er is dus geen wettekst, maar wel een geheel van uitspraken van Arbeidsrechtbanken, Arbeidshoven en het Hof van Cassatie.

De heer L. Peeters : De vraag is of de maaltijdcheques die bepaalde openbare besturen wensen toe te kennen aan hun personeel wel beantwoorden aan de nieuwe reglementeringen. Het bedrag van de maaltijdcheques wordt berekend per werkdag. Vooral in het onderwijs is een werkdag echter moeilijk te definiëren. Bovendien is een maaltijdcheque in principe een tegemoetkoming aan personeelsleden die geen bedrijfsrestaurant hebben. Op welke manier zal hierop controle worden uitgevoerd ?

De betaling in maaltijdcheques is

L. Peeters

slechts een eerste stap en kan de deur blijven openzetten voor andere experimenten. Wie geeft hier de garantie dat deze deur helemaal dichtgaat ?

Een dergelijk betalingssysteem dwingt de loontrekker naar een specifiek consumptiegedrag door een betaling in natura, waarmee een welbepaald consumptiepatroon overeenstemt.

Volkomen terecht reageren de middenstandsorganisaties tegen de invoering van de maaltijdcheques. Immers, het consumptiepatroon ten aanzien van grootwarenhuizen wordt gestimuleerd. Wij moeten ons daar tegen verzetten.

De burger vraagt zich terecht af of hij deze maaltijdcheques kan hantieren als een wettig betaalmiddel. Ik stelde daarover een vraag aan de Staatssecretaris voor Financiën, deze vraag werd tot nu toe niet beantwoord. Misschien kan ik het interview met de Gazet Van Antwerpen als een antwoord op mijn vraag interpreteren. De vraag blijft echter : kan de burger de maaltijdcheque hantieren als een wettig betaalmiddel ten aanzien van de oveheid ?

De gemeentebesturen stellen zich eveneens vragen over de maaltijdcheques. Er zijn gemeentebesturen die de inhaalbonificatie van 14.000 frank onder de vorm van loon zullen uitbetalen. Andere gemeentebesturen zullen een bedrag van 8.000 frank in cheques uitbetalen. Dit is een verschil van 6.000 frank. Waarop is dit gebaseerd, moet men niet naar éénvormigheid streven ? Er zullen dus goede gemeentebesturen en minder goede gemeentebesturen ontstaan. Hier is een algemene richtlijn dus dringend noodzakelijk.

Om principiële redenen blijf ik mij verzetten tegen de uitbetaling in maaltijdcheques. Men kan momenteel moeilijk de maaltijdcheques radicaal afschaffen, vermits de beslissing werd genomen in het kader van de CAO. De weg terug zal bijgevolg niet gemakkelijk zijn.

Mijnheer de Minister, ik denk dat u in dit verband toch al een bepaalde

denkpiste heeft gelanceerd. Wij doen er goed aan daarover te discussiëren om terug te keren naar datgene wat het beste is voor de burger.

Tijdens de commissiebesprekingen hield ik inzake het Investeringsfonds een vurig pleidooi voor de lokale besturen. Zojuist werd hier het woord onbehoorlijk bestuur gebruikt.

De heer A. Denys : U moet niet polemiseren.

De heer L. Peeters : Ik wil daarover op het ogenblik geen polemieken.

Minister L. Van den Bossche : De heer Denys is zeer breeddenkend over de term onbehoorlijk bestuur. Hij gaf Minister Langendries immers respijt tot 1 januari. Ik heb dus nog twee jaar de tijd vooraleer de heer Denys mij onbehoorlijk zal beschouwen.

De heer L. Peeters : Ik zal Minister Van den Bossche niet van een dergelijke houding verdenken. Ik blijf erbij dat het Investeringsfonds een positief gegeven is. De discussie moet vooral gaan over de middelen. (**Onderbreking door de heer A. Denys**)

Minister L. Van den Bossche : Het is een medisch fenomeen, als aan één persoon te veel goede zaken te beurt vallen, bezwijkt zijn hart. Vandaar dat sommige collega's zich, uit bezorgdheid voor de gezondheid van de burgemeesters, afvragen of de middelen niet geleidelijk moeten worden verdeeld en of het niet beter is een jaar te wachten. (**Onderbreking door de heer A. Denys**)

Mijnheer Denys, ik heb in de Commissie voldoende argumenten aangehaald.

Het antwoord van Voorzitter Geens heeft me verwonderd. Volgens de wetgeving moeten de gemeentebesturen hun begroting opmaken vóór de eerste maandag van oktober. Soms gebeurt dat ook, maar alleszins proberen de meeste gemeentebesturen hun begroting op te maken vóór het einde van het jaar. Het antwoord van Voorzitter Geens dat de gemeentebesturen rekening kunnen houden met dit ontwerp, – hij suggereert zelfs dat de gemeenten die reeds be-

zig zijn met het opmaken van hun begroting beter zouden wachten – verontrust mij ten zeerste.

Ik herinner me niet wat de Voorzitter in zijn wijsheid heeft gezegd. De gemeenten die vrij goed functioneren maken hun begroting op vóór 1 januari. Dit moet gebeuren conform de begrotingsrichtlijnen, vermeld in de omzendbrief van 12 juni 1990. Hierin wordt medegedeeld dat de bestaande reglementering moet worden toegepast, zonder rekening te houden met het ontwerp. De gemeenten mogen het opmaken van hun begroting niet uitstellen in afwachting van de beslissing van het Parlement inzake het Investeringsfonds. Voor sommige gemeenten met rode cijfers kan dit een ideale manier van besparing zijn omdat ze dan met voorlopige twaalfden werken, maar de begrotingen moeten worden ingediend vóór het einde van het jaar, zonder rekening te houden met het Investeringsfonds. Als dit ontwerp van wet in werking treedt, zal dit in de begrotingen door middel van een wijziging moeten worden geregeld.

De heer A. Denys : Dat is het tegenovergestelde van wat Voorzitter Geens heeft gezegd. Wij zijn zo naïef geweest hem te geloven.

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer Denys, ik meende dat u mij geloofde. Voorzitter Geens is onfeilbaar wat het departement voor de Financiën betreft, voor de andere materies doen wij alsof wij onfeilbaar zijn. (**Onderbreking door de heer A. Denys**)

De Voorzitter : Ik stel voor dat de heer Leo Peeters zijn betoog afrondt.

De heer L. Peeters : Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik heb mijn argumenten reeds uiteengezet in de Commissie. Ik pleit opnieuw voor een sereen debat over deze problematiek en ik ben ervan overtuigd dat later zal blijken dat ik het bij het rechte eind heb.

Even verwijs ik naar de bespreking die plaats had in de Commissie voor Cultuur gisteravond. De indieners van het bibliotheekdecreet hebben een verlenging gevraagd. De Minister voor Cultuur heeft hierop geant-

L. Peeters

woord dat de totstandkoming van het Investeringsfonds de grootste hypotheek kan zijn omdat veel kleine gemeenten niet meer over de middelen zullen beschikken om de nodige infrastructuur te realiseren.

Een sereen debat zal dus veel opheldering kunnen brengen. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Pede heeft het woord.

De heer J. Pede (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, bij de bespreking van de begroting voor Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt wordt meestal aandacht besteed aan de gemeenten en aan de financiële situatie van de lokale besturen. Enkele collega's hebben hierover reeds gesproken ; ik zal mijn beoogd dus beperken tot het essentiële.

De financiële situatie van de gemeenten is meestal niet zo goed. Hierin spelen vele factoren een rol. Het is niet juist dat in het departement van Binnenlandse Aangelegenheden geen inspanningen zijn gedaan, hoewel er nog veel werk moet worden verricht en hoewel sommige zaken kunnen worden verbeterd. -

Het Gemeentefonds is een positief element ; toch zal ik dit relativeren. Nadat wij sedert 1988 zelf verantwoordelijk zijn voor het Gemeentefonds, is er nu een decreet waarin onder meer staat hoe de dotatie wordt vastgelegd. Op grond van mijn ervaring in het Parlement en in het gemeentelijk ambt vrees ik dat daarin wijzigingen zullen worden aangebracht, alhoewel ik hoop dat dit niet gebeurt. Ik herinner me nog toen de wet Gilson werd aangenomen, men voor het berekenen van de dotatie van het Gemeentefonds sommige rechtstreekse belastingen als basis nam, waarop een percentage van 16,139 werd geheven. Enkele jaren later vond Minister Michel dit een moeilijke berekening en stelde voor alle inkomsten van de staat als basis te nemen, met een percentage van 7,65. Later bleek dat wij veel minder kregen uit het Gemeentefonds. Nadien werden de uitgaven van de staat als basis genomen. Wanneer de uit-

gaven verminderden, werd ook het budget voor het Gemeentefonds verlaagd. Indien het op financieel vlak minder goed gaat in de Vlaamse Regering, hoop ik dat de decretale beslissing niet wordt herzien. Het is wel de Vlaamse Raad die hierover beslist, maar sommige meerderheidspartijen volgen al te gemakkelijk de Executieve. Ik kan voorbeelden aanhalen van leden die in dat domein de Executieve hebben gevolgd, hoewel ze persoonlijk een andere mening hadden.

De basis voor de dotatie van het Gemeentefonds is 4,5 miljard frank te laag. Dit is minder positief. Wij weten niet of daarover met de nationale Regering een discussie wordt gevoerd en of daarin een zekere evolutie zit. Eigenlijk hadden wij recht op 4,5 miljard frank meer door de afrekeningen van 1987 en 1988. Toen gold immers nog het systeem dat men rekening moest houden met de precieze uitgaven van de staat en niet met de ramingen.

Zeer goed noem ik de beslissing dat de dotatie van het Gemeentefonds voortaan wordt bepaald door de koppeling aan de index voor de kleinhandelsprijzen. Het eerste jaar hebben veel gemeenten nadelen ondervonden van het solidariteitsbeginsel. Voor degenen die minder kregen, moest er toch een stijging zijn met 1,93 ten honderd. In de toekomst en met de stijging van het fonds zal deze solidariteit geleidelijk aan verdwijnen.

Het is eveneens positief dat er nu een raming wordt gemaakt tot het jaar 1994, maar toch plaats ik daar een vraagteken bij. Bij het opmaken van een meerjarenplan is het goed over ramingen te beschikken, om daarna in het meerjarenplan de cijfers te kunnen invullen. Ik vraag mij echter onmiddellijk af wat de waarde van deze ramingen is. Wij hadden reeds een raming ontvangen van wat wij in de begroting van 1991 mochten inschrijven. Later kwamen er verscheidene brieven om ons mede te delen dat wij uit de achterstallen van 1988 en 1989 nog een bepaald bedrag meer kregen. Dan kwamen er weer brieven om te melden dat de achterstallen voor sommige gemeenten zelfs

nog iets meer bedroegen. Andere gemeenten krijgen echter minder. Al deze brieven komen in een periode waarin de gemeentebegrotingen worden opgemaakt en in de meeste gevallen reeds werden besproken. Dat is zeer vervelend, want de basis voor het opstellen van de begroting blijkt nogal wankel te zijn. Ik hoorde vandaag dat in sommige gemeenten opnieuw brieven zijn toegekomen en ik ken zelfs een voorbeeld waarbij 1,5 miljoen frank minder wordt toegewezen dan in de begroting was opgenomen. U moet begrijpen dat het niet zo eenvoudig is dit aan de gemeenteraad uit te leggen en een sluitende begroting te blijven verdedigen, vooral wanneer die brieven kleinere bedragen bevatten dan oorspronkelijk werd vooropgesteld.

Redelijk positief vind ik het bedrag dat voortspruit uit de herschikking van de schuld van de grote steden. Ik ben niet zeer gelukkig met het bedrag dat aan Vlaamse kant naar de gemeenten toe gaat. Wij merken dat in Wallonië het bedrag volledig naar de steden en gemeenten is gegaan, terwijl er in Vlaanderen een heel deel naar de scheepsbouw gaat, naar het kerncentrum van Mol en naar andere zaken.

Oorspronkelijk werd de overblijvende 28 miljard frank tussen de 306 gemeenten verdeeld, terwijl Antwerpen en Gent 17,1 miljard frank kregen toegewezen. Achteraf werd een rente van 2,257 miljard in een kas voor kansarmoede gestort, waarvan 500 miljoen frank op het budget van Minister Lenssens en de rest op het budget van Minister Van den Bosch. Toen kwam het bericht dat ook Gent en Antwerpen een deel van het fonds zouden krijgen, wat oorspronkelijk niet de bedoeling was. Het systeem is nu enigszins verbeterd doordat men de autonomie van de gemeenten beter eerbiedigt, terwijl oorspronkelijk vanuit Brussel werd opgelegd hoe het geld moest worden besteed. Wel moeten 15 gemeenten projecten indienen op het gebied van de kansarmoedebestrijding. Wanneer dit alles achter de rug is en het niet meer zo moeilijk is uitleg te geven, zou ik graag weten hoe dat geld vorige jaren in de gemeenten werkelijk is besteed. Ik ben ervan overtuigd

Pede

dat we op eigenaardige situaties zouden stoten.

Wat mij ook erg bekommert op het gebied van de gemeentelijke financiën is het probleem van de gemeentelijke aanvullende fiscaliteit, de aanvullende personenbelasting en de onroerende voorheffing. Het jaar 1989 was voor de gemeenten op dit gebied een zeer slecht jaar. Ik heb bij vijf of zes gemeenten informatie ingewonnen om na te gaan of de situatie ongeveer dezelfde is als in mijn gemeente. Overal stellen wij namelijk vast dat de bedragen die wij in 1989 vanwege het Ministerie van Financiën mochten inschrijven eigenlijk maar voor 80 ten honderd zijn uitbetaald gedurende het kalenderjaar, althans wat de aanvullende personenbelasting betreft. U weet dat de uitbetaling van de belastingen per kalenderjaar gebeurt, terwijl de rekeningen lopen tot 31 maart van het daaropvolgende jaar. Daarbij komen nog aanvullingen van de nog te verwachten inkomsten en uitgaven. Voor de fiscaliteit mogen wij deze laatste er echter niet aan toevoegen. Wij moeten ons dus tevreden stellen met wat er in december in de staatskas is en naar de gemeenten wordt doorgestuurd in januari of februari van het volgend jaar. Zoals gezegd wordt van de personenbelasting gewoonlijk maar 80 ten honderd overgemaakt, voor de onroerende voorheffing gaat het om 90 ten honderd van de ramingen. Dit betekent dat men voor de begroting van 1991 voor grote problemen komt te staan. Het eerste cijfer dat in de begroting wordt ingeschreven is precies het cijfer van de rekeningen van 1989. Door het niet storten van de belastingen vertonen vele rekeningen in 1989 minder overschotten dan er normaal zouden moeten zijn. Ik vraag mij af wat er in 1990 gebeurt. De nationale Regering besliste dat de aangifte slechts op 30 juni 1990 moest worden ingediend. Zeer vele mensen vragen uitstel en krijgen dat ook, gewoonlijk twee maanden. Maar zelfs zonder uitstel zijn er meteen na 30 juni de verlofmaanden. Dan moet ieder dossier worden gecontroleerd, moeten de inkohieringen worden opgemaakt, naar de mechanografische dienst gestuurd en ten vroegste in ok-

tober of november 1991 krijgt men zijn biljet in de bus. De betalingen zullen dus ten vroegste in december gebeuren en de meeste zelfs na 1 januari. Dit betekent dat de gelden dus niet vóór 31 december in de staatskas terechtkomen en niet in de rekeningen van 1990 worden ingeschreven. Ik houd mijn hart vast voor wat er gebeurt bij de gemeentebegroting van 1992, als men moet vertrekken met de rekeningen van 1990 waarin talrijke inkomsten zullen ontbreken. Bovendien heeft het Ministerie van Financiën voor de begroting 1991 een veel hoger bedrag meegedeeld, omdat men ook daar reeds zover achterstond en men er achterstallen heeft aan toegevoegd. We moeten toch even bij de nationale Regering navragen hoe deze problemen kunnen worden opgelost. Bij de algemene vergadering van het Verbond van Belgische Steden en Gemeenten in Kortrijk waren gelukkig toevallig Minister Van den Bossche en de Staatssecretaris van Financiën, twee mensen die rechtstreeks betrokken zijn, samen aanwezig. Veel wijzer zijn we daar echter niet geworden. Wel is gebleken dat 5 miljard frank meer zou worden toegekend, maar dat is niet voor Vlaanderen alleen, maar voor het hele land.

Minister L. Van den Bossche : Deze 5 miljard frank worden toegevoegd aan de 27 miljard frank die reeds zijn uitbetaald. Ik heb er in Kortrijk ook op gewezen dat het gaat om een aanpassing van de 27 miljard frank waarbij rekening wordt gehouden met de actuele waarde van de munt en de achterstand. Het gaat dus om 5 miljard frank in liquiditeiten. Dit bedrag is voor heel het land, maar toch is het niet onbelangrijk en moeten wij ons daarover in elk geval verheugen.

De heer J. Pede : Het zal wel niet zo'n groot verschil maken voor de gemeenten, maar onbelangrijk is het natuurlijk ook niet. Het is altijd goed wat meer geld te krijgen.

Misschien is het dus een verbetering, maar ik ben er nog niet zo zeker van. Volgens artikel 357 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen mag de staat voor de inning van de onroerende voorheffing en de aanvullende personenbelasting per gemeente 3

ten honderd administratiekosten aanrekenen. Ik vraag me af waarom de gemeenten die 3 ten honderd moeten betalen aan de staat die de gelden van de gemeenten zo slecht beheert. Een administrateur die in de privé zou tewerk zou gaan zou allang zijn buitengevlogen.

Mijnheer de Minister, inzake fiscaliteit wordt er nogal eens een jargon gebruikt dat weinigen verstaan. Elk jaar ontvangen de gemeenten het fameuze model 173X dat per 31 december een afrekening geeft van de belastingen die de gemeenten ontvangen hebben, van de ermee gepaard gaande administratiekosten en van de tegoeden van de vorige jaren. Het budget van mijn gemeente bedraagt ongeveer 460 miljoen frank. Volgens dat blad 173X hebben wij nog 120 à 130 miljoen frank belastingen tegoed van de staat. Het probleem is dat wij nooit weten op welk jaar de achterstallen die we tegoed hebben, betrekking hebben. Is het nu zo moeilijk om op dat formulier te vermelden op welke jaren die achterstallen betrekking hebben ? Als wij weten over welke jaren het gaat, dan kunnen we controleren of de eventuele doorstorting van achterstallen al dan niet gegrond is. Mijnheer de Minister, deze kwestie zou u eens moeten bespreken met de nationale Minister van Financiën of met de Staatssecretaris.

Dan wil ik het nog even hebben over de wetgeving op de OCMW's. Iedereen is het erover eens dat die dringend aan herziening toe is. Mijnheer de Minister, ik heb zo mijn bedenkingen bij dat Fonds voor Maatschappelijk Welzijn dat u hebt opgericht. Had u 5 ten honderd meer gegeven aan het Gemeentefonds, dan zouden wij die wel aan het OCMW hebben doorgestort. Voor mij komt dit initiatief neer op een blanco operatie. Dit terloops gezegd.

Ik vind het een slecht systeem dat het OCMW mag beslissen, maar dat de gemeente de tekorten moet betalen. Het is hoog tijd dat Minister Van den Bossche zich hierover beraadt met zijn collega verantwoordelijk voor welzijnsbeleid die het OCMW onder zijn bevoegdheid heeft, zonder dat hierbij onmiddellijk de nationale Regering moet worden betrokken.

De heer E. Van Vaerenbergh : De wet op het OCMW is nationale materie.

De heer J. Pede : Ja, maar in afwachting van een wijziging van de organieke wet op het OCMW kunnen de twee Gemeenschapsministers al één en ander onder elkaar regelen.

Minister L. Van den Bossche : Als we dan toch grondig willen werken, stel ik voor organieke betrekkingen aan te knopen met de nationale Regering !

De heer J. Pede : Minister Van den Bossche, ik heb over geen enkel organisme gesproken. Ik spreek alleen over het OCMW dat geconfronteerd wordt met een enorme stijging van de uitgaven. Ik heb nog de tijd gekend dat het personeel van het rustoord van het OCMW in mijn gemeente hoofdzakelijk bestond uit kloosterlingen, nonnen dus. Dat kostte twee keer niets.

Minister L. Van den Bossche : Pleit u nu voor nonnen ?

De heer J. Pede : Ik heb veel eerbied voor die kloosterlingen, ook al ga ik niet altijd akkoord met wat ze vertellen ! Ik bedoel maar dat als je overschakelt op wereldlijk personeel de uitgaven van het OCMW heel sterk gaan stijgen. De uitgaven werden dan nog eens verhoogd met de uitkering van een bestaansminimum.

Minister L. Van den Bossche : Is dat nu een pleidooi om weer nonnen op te nemen ?

De heer J. Pede : Er zijn er haast geen meer !

Minister L. Van den Bossche : Is dit dan de wanhoopskreet van de heer Pede ?

De heer J. Pede : Dat verwondert u zeker van mij ?

Minister L. Van den Bossche : Die afwijking van u kende ik nog niet, mijnheer Pede.

De heer J. Pede : Enfin, dit maar om te zeggen dat het OCMW ons veel geld kost. In dit verband wil ik ook verwijzen naar de uiteenzetting van de heer Van Grembergen tij-

dens de algemene bespreking die zich afvroeg of de tijd niet was gekomen om eens een duidelijk onderscheid te maken tussen de verplichtingen van de Sociale Zekerheid enerzijds en het OCMW anderzijds. Ik vraag me wel af of het wel de rol is van het OCMW in te staan voor de vele tegemoetkomingen die het nu uitkeert ? Ik denk dat het tijd is dat we ons daarover beraden, in overleg met het nationale niveau.

Een ander punt waarover ik het wil hebben is de CAO voor het overheidspersoneel. Ik kreeg daarover graag meer duidelijkheid. Ik verdedig zeker en vast de gemeentelijke autonomie en ik weet dat de premie van 14.000 frank in maaltijdcheques mag uitbetaald worden, zonder dat het een verplichting is. Maar zelfs als er geen sprake is van verplichting, is er toch de druk van andere gemeenten waar die premie in cheques wordt uitbetaald. In dat verband zou ik willen weten hoever het staat met het desbetreffende koninklijk besluit.

Minister L. Van den Bossche : Dat is gisteren in het Staatsblad gepubliceerd. Hebt u dat niet gelezen ?

De heer J. Pede : Als we in de Vlaamse Raad niet zo vroeg zouden beginnen, zou ik tijd hebben om het Staatsblad te lezen.

Minister L. Van den Bossche : Leest u dan vandaag het Staatsblad van gisteren ? En ik die dacht dat de PVV kort op de bal speelde !

De heer J. Pede : Minister Van den Bossche, ik heb geen enkele reden om het Staatsblad zo vlug mogelijk te lezen. Een wet of besluit verschijnen in het Staatsblad, treedt toch maar tien dagen later in werking. Ik zie niet in waarom ik eerst het Staatsblad en dan de krant zou moeten lezen.

Minister L. Van den Bossche : Dàt begrijp ik. En als u toch geen benoemingen verwacht, is het ook niet nodig dat u vlug het Staatsblad leest.

De heer J. Pede : Voor de benoemingen moeten we het Staatsblad niet lezen, we krijgen er toch geen meer.

Minister L. Van den Bossche : De

Vlaamse administratie is toch gedepolitiseerd !

De heer J. Pede : Mijnheer de Minister, dit alles gezegd zijnde verwacht ik toch een woordje uitleg over dat koninklijk besluit.

Dan nog een woordje over de vreemde situatie met het Investeringsfonds. De Vlaamse begroting houdt er rekening mee, de gemeentebegroting niet. Mijnheer de Minister, ik kan u in deze zaak niet helemaal ongelijk geven. Het is juist dat het moeilijk is rekening te houden met iets dat niet bestaat. In dit verband wil ik toch zeggen dat de woorden van Minister Geens tijdens de algemene bespreking mij verbaasd hebben. Hij heeft namelijk gezegd dat als de Vlaamse Raad niet van oordeel is dat het Investeringsfonds per 1 januari 1991 in werking moet treden, de wekker dan stil valt, met andere woorden, dan zou er geen geld zijn voor de subsidies aan de gemeenten. Mijnheer de Minister, dat is volgens mij geen antwoord en gelukkig hebben we uw antwoord gehoord. Ofwel wordt het Investeringsfonds per 1 januari 1991 operationeel, ofwel treedt het in werking per 1 januari 1992 en dan moet er in afwachting wat anders in de plaats komen. Een andere oplossing is er niet.

Mijn fractie zou het wijs vinden om de bespreking over het Investeringsfonds volgend jaar in de Commissie en in de plenaire vergadering te voeren aangezien daartoe nu de tijd ontbreekt. Dat hoeft niet te worden uitgesteld. Het ware dan ook wijs om het van kracht worden van het Investeringsfonds te verdagen tot 1 januari 1992. Dan zullen nagenoeg alle gemeentebegrotingen zijn goedgekeurd. Bovendien dient er toch nog te worden gediscussieerd over de kredieten en de samenstelling van het Investeringsfonds. Dan kan ook nog worden gesproken over de bijdragen die het fonds moeten stijven, en over die kredieten die er in feite niet thuis horen. Een serene discussie ter zake is nodig. Het zou voor de Vlaamse Raad beter zijn om na een grondige bespreking tot een consensus te komen vooraleer de middelen van het fonds kunnen worden gebruikt. (**Applaus**)

De Voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, het is onvermijdelijk dat een aantal van mijn opmerkingen reeds door voorgaande sprekers werden geformuleerd. Nochtans wens ik vijf punten te behandelen. Ik zal het kort hebben over de financiële gezondheidsgraad van de gemeenten, de financiële draagkracht, het feit dat de gemeenten geen vervangingsmiddel voor de Sociale Zekerheid zijn, de correcte uitvoering van het Vlaams gezag, en het baas zijn in eigen huis-principe.

Wij stellen, dank zij de invoering van het Vlaams Gemeentefonds, de nakende invoering volgend jaar of in 1992 van het Investeringsfonds en de verdeling van het bijzonder krediet ter bestrijding van de kansarmoede, een stijging van de door de overheid aan de gemeenten toegekende inkomsten vast en dit in tegenstelling tot voorgaande jaren. De Vlaamse Gemeenschap doet dus, in tegenstelling tot de vroegere nationale overheid, een wezenlijke inspanning om de gemeentefinanciën op peil te houden. Dat is een zeer dankbare vaststelling.

Nochtans moeten wij de vraag stellen wat ons de toekomst zal brengen. Volgens het regeerakkoord zal het voor de Vlaamse Executieve een permanente zorg zijn om elk van haar beslissingen te toetsen op de effecten voor de lokale besturen. Dit lovenswaardig initiatief moet inderdaad telkens worden nagestreefd.

Welnu, een aantal door de Vlaamse Gemeenschap genomen beslissingen uit het verleden zullen wel degelijk de uitgaven van de gemeenten beïnvloeden. Ik illustreer dit met enkele voorbeelden.

Een oplossing voor milieuproblemen vergt een enorme inspanning van iedereen. Heel wat middelen zullen worden gecreëerd door de milieueffingen. Maar voor de concrete uitvoering van eventuele projecten ter verbetering van het milieu zullen uiteindelijk de gemeenten moeten instaan. Zo zullen tegen 31 december 1991 de gemeenten het klein gevaar-

lijk afval selectief moeten ophalen. Volgens een schrijven van OVAM zullen hen daartoe milieuboxen ter beschikking worden gesteld. Maar de gemeenten zullen nog altijd de boxen moeten ophalen, verzamelen en vervoeren. Daarenboven zullen tegen 31 december 1995 de gemeenten met meer dan 10.000 inwoners over een containerpark moeten beschikken en moet iedereen in een straal van tien kilometer een containerpark kunnen bereiken. Bijgevolg worden de gemeenten gedwongen om nu met de aanleg van een dergelijk containerpark te beginnen. Daarnaast moeten de gemeenten tegen dezelfde datum al dan niet natte facties selectief ophalen. Ook deze opgelegde taak brengt problemen met zich mee, waaraan oplossingen moeten worden gegeven.

Aangezien de gemeenten meer taken worden toebedeeld, moeten daaraan de nodige financiële consequenties worden verbonden. Derhalve kan de vraag worden gesteld of een gedeelte van de milieueffingen niet aan de gemeenten kan worden doorgestort, via bijvoorbeeld de financiële mogelijkheden van het nog te stemmen Investeringsfonds. Ofwel kan een debat op gang worden gebracht over de oprichting van een gemeentelijk milieu-investeringsfonds. Wij moeten ervoor zorgen dat de gemeenten de hen opgelegde taken in de toekomst goed kunnen vervullen. Dit toont eens te meer de noodzaak aan om het in het Vlaams regeerakkoord ingeschreven principe om de financiële effecten van beslissingen genomen door de Vlaamse Regering en de Vlaamse Raad voor de lokale besturen te onderzoeken en te berekenen. Dit geldt ook voor beslissingen die op nationaal vlak worden getroffen waardoor taken aan de gemeenten worden opgelegd met de nodige financiële gevolgen vandiën voor de gemeenten. De Vlaamse Raad moet waarborgen dat de gemeenten levenskrachtig blijven, ook op financieel gebied.

Ik kom nu tot het punt dat de fractievoorzitter van de Volksunie bij de algemene bespreking en de heer Pede zopas hebben aangehaald. De Volksunie is voorstander van de federalisering van de Sociale Zekerheid. Zelfs de PVV heeft recent op

een congres verklaard gewonnen te zijn voor een beperkte federalisering. Hier dient nochtans de nadruk gelegd op een nieuw verschijnsel dat zich thans voordoet, met name dat in de Vlaamse Gemeenschap een ontwikkeling werd ingezet om een parallelle Sociale Zekerheid tot stand te brengen, die niet meer wordt gefinancierd door de individuele sociale zekerheidsbijdragen van de zelfstandigen, de werknemers en de werkgevers, maar door belastinggelden. Inderdaad, het OCMW en bijgevolg de gemeente die de tekorten van het OCMW met belastinggelden bijpast, dient meer en meer als een laatste vangnet voor allen die buiten de nationale Sociale Zekerheid vallen. Zal het nu in de toekomst zo zijn dat rechtvaardigheid niet alleen zal betaald worden door de individuele nationaal gehouden sociale zekerheidsbijdragen en de solidariteit van de individuen, maar zal de solidariteit ook betaald worden door het aanwenden van belastinggelden die of lokaal of gewestelijk zijn ? Over dit fundamenteel probleem dient te worden nagedacht en moet er ter zake een oplossing worden gevonden. Inderdaad, het gaat niet op een systeem te creëren, waaruit een duale maatschappij zal voortspruiten, alsook een duale maatschappij van de gemeenten, zodat er twee soorten gemeenten ontstaan, vermits eenieder op dezelfde wijze en volgens dezelfde regels belastingen betaalt. Indien wij de toedeling van gelden aan de gemeenten onderzoeken, stellen wij vast dat er een misgroei plaatsheeft, omdat sommige gemeenten meer krijgen dan andere. Ik weet wel dat sommige gemeenten problemen hebben, maar toch hoop ik dat wij in het jaar 2018 en wanneer iedereen zijn financiële moeilijkheden zal hebben overwonnen, iedere gemeente en ook iedere inwoner van iedere gemeente in Vlaanderen, van dezelfde trekkingsrechten zal kunnen genieten als ieder ander burger, woonachtig in Vlaanderen.

Thans kom ik tot mijn vierde punt : de correcte uitvoering van het Vlaams gezag.

Ook in de regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve werd ingeschreven dat de derde fase van de staats-

Van Vaerenbergh

hervorming moet worden uitgevoerd. Er wordt bovendien aan toegevoegd dat er moet worden gestreefd naar een correcte uitvoering van het gezag over het ganse grondgebied van Vlaanderen. Dit betekent dat men de situatie moet onderzoeken in onder meer de gebieden die, wat dat betreft, week zijn. Met weke gebieden bedoel ik onze randgebieden.

Mijnheer de Minister, ik weet dat u op dat vlak zeer krachtige initiatieven heeft genomen om een aantal problemen aan te pakken door een aantal gemeenteraadsbeslissingen in de randgemeenten te verbreken. Zij waren inderdaad niet conform de taalwetgeving en getuigden niet van een correct gebruik van de macht door de gemeentelijke overheden in bedoelde gemeenten.

Nu stelt zich echter een ander probleem. Is het nog toegelaten dat in de rand rond Brussel gemeentemantatarissen een andere taal dan het Nederlands gebruiken voor bijvoorbeeld het verstrekken van technische uitleg over bepaalde dossiers, zonder dat de toehoorders en de andere gemeenteraadsleden geacht worden daarvan iets te begrijpen? Kan het nog dat zij onmachtig zijn om enige Nederlandstalige vraag te beantwoorden, omdat zij niet verstaan wat er gezegd wordt? Dit is immers een probleem van adequaat en correct bestuur. Voor de gemeenten die worden bestuurd door anderstalige meerderheden rijst de vraag of de gemeentebestuurders van deze gemeenten wel goed, correct en conform de normale regels handelen in verband met de uitleg die zij moeten verschaffen, niet alleen aan de gemeenteraadsleden, maar ook aan de burgers die een controle moeten hebben op de gemeenteraden.

Moet ter zake niet worden opgetreden? Er moet duidelijk worden gesteld dat dit niet langer door de beugel kan. Het kan toch niet dat in een Nederlandstalige gemeente, waar de officiële taal het Nederlands is, men aan de burgers, aan de gemeenteraadsleden, in hun eigen taal geen uitleg kan verschaffen. Wanneer gemeentebesturen hun beleid niet kun-

nen of willen toelichten, weigeren op vragen te antwoorden of dit niet kunnen zijn dit duidelijke tekenen van onbestuurbare gemeenten.

Wij vragen dat desbetreffend de nodige maatregelen zouden worden getroffen, opdat aan deze toestand een einde wordt gesteld. **(Onverstaanbare onderbreking door de heer A. Denys)**

Mijnheer Denys, de heer Minister heeft twee oren om te horen! **(Onverstaanbare onderbreking door de heer A. Denys)**

De Voorzitter : Mijnheer Van Vaerenbergh, ik verzoek u af te ronden.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mijnheer de Voorzitter, ik zal besluiten.

Er stelt zich een vijfde probleem, met name het probleem van baas in eigen huis. Daarmee bedoel ik dat kan worden vastgesteld dat in de rand van Brussel andere instanties zich nog steeds veroorloven in dit gebied provocerend op te treden en dit terwijl wij het Europa van de burgers creëren. Zij treden immers op langs officiële of semi-officiële instanties door een aantal berichten te verspreiden.

Wij vragen dat de Vlaamse Executieve daar aandacht zou voor hebben en er een oplossing zou aan geven. Zij moet inderdaad een einde stellen aan de plagerijen, die in feite onbelangrijk zijn, maar die psychologisch sterk inwerken op het gemoed van de Vlamingen.

Mijnheer Denys, ik denk hierbij aan het weekblad Carrefour dat, met het geld van de Waalse Gemeenschap, in de randgemeenten wordt verspreid. Dit alles kan niet meer door de beugel. In een correct federaal systeem moeten wij de moed hebben, ook onze Franstalige landgenoten, daaraan niet toe te geven. Wij moeten hen zeggen dat wij baas wensen te zijn in eigen huis, dat wij ons houden aan ons eigen huis en dat wij ons niet bemoeien met het huis van onze geboorte. **(Applaus bij de leden van de Volksunie)**

De Voorzitter : De heer Van Hooland heeft het woord.

De heer R. Van Hooland (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijn-

heer de Minister, collega's, zij die menen dat Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt een droge materie is, komen wellicht bedrogen uit. Als laatste spreker zal ik mij er wel moeten voor hoeden niet te herhalen wat hier reeds werd gezegd. Toch zal ik een paar zaken toelichten.

Mijnheer de Minister, ik zal het hebben over een twaalfal punten in twee rubrieken.

De eerste rubriek betreft Binnenlandse Aangelegenheden en de tweede handelt uiteraard over het Openbaar Ambt.

Vooreerst kom ik tot Binnenlandse Aangelegenheden. In dit verband en aansluitend op de vele goede zaken die hier reeds uitvoerig werden uiteengezet, zal ik het hebben over het Gemeentefonds. Dit is positief. Toch wens ik het probleem van de grote steden naar voren te brengen. Het Gemeentefonds werd door iedereen op applaus onthaald, behalve dan het feit dat wij 43 ten honderd blijven besteden aan de twee grote steden in Vlaanderen, die nog geen 13 ten honderd van de bevolking vertegenwoordigen.

Ik dring aan op het breed, maatschappelijk debat dat trouwens reeds herhaaldelijk werd beloofd, met een goede analyse gewijd aan de grote steden, alsook aan de centrumfunctie, die niet alleen het voorrecht is van de grote steden, maar ook van vele andere steden. Hierbij betrek ik dan de problematiek van de randgemeenten. Tot hiertoe hebben wij hieraan te weinig aandacht besteed. Wij beginnen telkens met de grote steden en wij stoppen daarmee, maar er zijn ook de randgemeenten rond de grote steden.

Sta mij toe u ter zake volgende informatie te geven. De grote steden, bijvoorbeeld Antwerpen, krijgen volgend jaar per inwoner 23.000 frank uit het Gemeentefonds. De randgemeenten van het Gentse, meer bepaald twaalf gemeenten, krijgen gemiddeld 3.000 frank uit het Gemeentefonds.

Minister L. Van den Bossche : U moet eens het inkomen nemen van

Van den Bossche

de gemiddelde Gentenaar en van sommige inwoners van bepaalde randgemeenten. U zal zien dat het gemiddelde inkomen in bepaalde randgemeenten hoger ligt en dat het gemiddelde inkomen in de stad Gent bij voorbeeld veel lager ligt dan gemeenzaam kan worden vermoed.

De heer R. Van Hooland : Men heeft berekend wat de centrumfunctie van de stad Antwerpen kost. De netto-centrumfunctie kost 13.000 frank. Dit wil zeggen dat Antwerpen voortaan per inwoner 10.000 frank meer krijgt dan die centrumkost.

Minister L. Van den Bossche : Het spijt mij, collega Van Hooland, maar ik ga hierop nu niet antwoorden. Als dit de methode wordt waarop deze zaak wordt behandeld, denk ik dat elk debat zinledig is.

Ik kan u het aantal migranten opgeven en het aantal bestaansminimumtrekkers. Ik kan ook een bepaalde vergelijking maken tussen Gent en Sint-Martens-Latem waaruit zal blijken dat Sint-Martens-Latem tien maal te veel krijgt uit het Gemeentefonds.

De heer R. Van Hooland : Mijnheer de Minister, wat ik hier nogmaals vraag is een breed debat op basis van cijfers.

Minister L. Van den Bossche : Wij hebben in de Commissie bepaalde afspraken gemaakt. De cijfers werden publiekelijk bekend gemaakt. Nu komt men nog eens vragen of de afspraak wel dé afspraak is. Begin januari zal ik in de Commissie een uiteenzetting houden inzake de grote steden, de centrumsteden, de centrumfunctie. Op basis van deze gegevens zullen wij dan met elkaar discussiëren. Deze afspraak werd trouwens in uw aanwezigheid gemaakt. Waarom moet men steeds opnieuw hetzelfde zeggen en steeds maar opnieuw dezelfde cijfers citeren ? Dit is stemmingmakerij waarmee ik niet kan akkoord gaan. Men moet alles rustig en op zijn waarde bekijken. Ik ook kan u onmiddellijk verhalen vertellen over bestaansminimumtrekkers, over migranten. Daar is geen

spanning van 7 tot 1, maar in sommige gevallen van 20 tot 1.

De heer R. Van Hooland : Wij zijn dus beiden geïnteresseerd in een debat op basis van objectieve gegevens. Ik hoop dat deze commissievergadering niet lang zal uitblijven. Wat de door mij opgesomde gegevens betreft, zijn deze niet uit de lucht gegrepen. Dit was een eerste punt van mijn uiteenzetting.

De heer M. Van Peel : Mijnheer de Minister, deze morgen kon ik niet in de vergadering aanwezig zijn, maar het ware wellicht interessant indien deze informatie nu reeds aan de leden van de Commissie kon worden rondgedeeld.

De heer R. Van Hooland : Inderdaad, links en rechts zijn gegevens bekend. Het ware interessant deze op de geëigende plaats, met name in de Commissie en in de Raad, te kunnen bekijken. Ik doe zeker niet aan stemmingmakerij ; daarvoor kennen wij elkaar te goed, denk ik.

Wat het Investeringsfonds betreft, zijn wij voorstander van de inwerkingtreding van dit fonds op 1 januari 1991, zoals trouwens door de Executieve recent unaniem werd beslist. Wanneer men spreekt van behoorlijk bestuur, is het Investeringsfonds ook een element ervan.

Minister L. Van den Bossche : Men is het dus eens over wat men heeft gelezen, maar oneens over wat wij zeker weten !

De heer R. Van Hooland : Sommige aanwezigen weten wat ik daarover vroeger reeds heb gezegd. Men hoeft de Executieve ook zo maar niet voor schut te zetten, tenzij zij gemakkelijk van gedacht zou veranderen.

Wat het Investeringsfonds betreft, moeten de middelen echter worden verveelvoudigd. Deze middelen kunnen bij voorbeeld voor een deel worden gehaald uit milieuheffingen. Waarom dit zo hoort, hoef ik hier niet uiteen te zetten. Bovendien moet het voorwerp van het Investeringsfonds opnieuw worden gedefinieerd. De havens komen in dit fonds niet meer voor ; er zijn nog andere grote projecten die er niet in thuisho-

ren omdat zij een buiten- of bovengemeentelijk karakter hebben.

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer Van Hooland, wij moeten wel duidelijk zijn. Over de havens werd gediscussieerd en nadien werd dan ook een beslissing genomen. Ik verdedig niet het principe dat de havens uit het Investeringsfonds zijn gelicht, maar men moet natuurlijk niet beginnen met er alles en nog wat uit te halen en het te resumeren tot wat dan nog rest. Vooral wat openbare werken betreft, moet volgens u de willekeur worden geïnstalleerd maar er moet wel een objectiviteit zijn voor de wet. Ik denk dat de huidige opsomming van geviseerde doeleinden niet zo gek is, na de uitzuivering van terreinen voor nomaden en de havens in hun geheel, inclusief Oostende.

De heer R. Van Hooland : Ik dacht niet specifiek aan infrastructuurwerken zoals wegenwerken ; ik dacht wel aan grote werken met een regionaal karakter zoals bij voorbeeld grote brandweerkazernes.

Minister L. Van den Bossche : Inzake brandweerkazernes zou men de discussie kunnen voeren of deze kunnen worden aangezien als een regionale last dan wel als een nationale last. Inderdaad, de Raad van State heeft reeds een paar keer in die zin geadviseerd. Deze discussie zou eens uitvoerig moeten worden gevoerd. Tot op heden is dit niet gebeurd en heb ik de brandweerkazernes gewoonweg verder gesubsidieerd. Deze vraag kan inderdaad worden gesteld.

De heer R. Van Hooland : Wat ik voorstel is het Investeringsfonds opnieuw te definiëren naar het voorwerp. Op die manier zal de financiering ook gemakkelijker verlopen.

De heer A. Denys : Quid inzake de inwerkingtreding ?

De heer R. Van Hooland : In principe niet uitstellen of alleszins het principe vastleggen, dat is het voorstel van onze fractie.

De heer P. Van Grembergen : Dienaangaande zal de Executieve een duidelijk voorstel formuleren dat, zo meen ik, een tussenweg is die reeds

Van Grembergen

werd aangehaald door de Voorzitter van de Executieve bij de algemene bespreking. (**Onderbreking door de heer A. Denys**)

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer Denys, u moet het leven spannend houden en u moet per se vandaag nog niet weten wat er midden januari zal gebeuren. Vraag u af welke kant het zal uitgaan. Dat is pas leuk. Ik herken u niet meer !

De heer R. Van Hooland : Mijnheer de Minister, terwijl de meesten elkaar hier nog wel herkennen, wil ik graag nog de volgende punten behandelen.

Informatica. Dit is een strategisch element in ons Vlaams bestuur en in het beheer van de Vlaamse overheidsdiensten. Wij hebben gemikt op het Centrum voor Overheidsinformatica. Wat is voor de toekomst echter ons informaticabeleid ? In dit project werden reeds miljarden geïnvesteerd. Graag kreeg ik toch enige toelichting.

Een volgend punt betreft de gemeentelijke autonomie. Ik steun het standpunt dat de gemeenten, om autonoom te kunnen optreden, sneller over betere gegevens moeten kunnen beschikken teneinde te weten waar zij precies aan toe zijn. Wat de maaltijdcheques betreft, daarover is reeds voldoende gezegd. Inzake gemeentelijke autonomie wil ik nog verwijzen naar de vertegenwoordiging van de gemeenten. U heeft het herhaaldelijk over de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten en contacten met vertegenwoordigers van deze vereniging. Mijn vraag is of de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten nu wel de meest representatieve organisatie is en of de vertegenwoordigers die u ontmoet de meest representatieve zijn om het standpunt van al onze Vlaamse gemeenten te vertolken en te verdedigen. Ik denk dat wij dit zo vlug mogelijk moeten bijsturen of minstens eens van naderbij bekijken.

Wat de intercommunales betreft moet ik zeggen dat men daarover in Vlaanderen weinig hoort, hoewel zij een belangrijk stuk van het lokaal be-

stuur voor hun rekening nemen en vele van die intercommunales moeilijkheden kennen.

Een vijfde punt in deze rubriek gaat over de OCMW's. Het probleem is ten gronde gesteld. Zoals het nu is, kan het niet. Met artikel 1 van de wet van 1976 kan men alle richtingen uit. Het probleem is ook hier onvoldoende gedefinieerd en geanalyseerd en bovendien zijn er vele varianten. U heeft een oplossing, maar er zijn nog andere keuzen denkbaar. Ik ben ervan overtuigd dat het overleg ter zake niet volstaat om het beoogde doel te bereiken, met name om de problematiek van de OCMW's te beheersen, ze op een effectieve en efficiënte wijze een belangrijke opdracht te laten vervullen, maar ook om de financiën onder controle te krijgen. Ik vraag mij af of het ogenblik niet gekomen is voor een financiële en fiscale bevoegdheid en verantwoordelijkheid van de OCMW's, een soort sociale belasting, zodanig dat degenen die bevoegd zijn voor de beslissingen en uitgaven ook democratisch rekenschap kan gevraagd worden omtrent hun bestedingen. Nu kan dat niet, tenzij via omwegen en dat functioneert niet.

Een tweede rubriek behandelt in een zevental punten het Openbaar Ambt. Hierover werd herhaaldelijk uitvoerig gesproken. De basis is gelegd voor innovatie in het personeelsbeleid van de Vlaamse Gemeenschap. Ik denk dat de meesten nog niet goed inzien welke mogelijkheden vervat zitten in het vorige week goedgekeurde systeem. Thans moet het alleen nog worden uitgevoerd.

Mijnheer de Minister, wat mijn fractie betreft pleiten wij voor zeven principes. In de eerste plaats voor fasering. Dat is in uw decreet niet uitgewerkt, en dat is evident – hoewel sommigen het u verwijten – want het hoort niet in een decreet. De begroting die thans voorligt betekent zoveel als een eerste schijf voor 1991.

Ten tweede, pleiten wij voor professionalisering. Ter zake wordt gewag gemaakt van bezetting van de structuren, de bevorderingen, het beroep op externe instellingen om het Vlaams Openbaar Ambt te kunnen

professionaliseren. Ik vraag u, afgezien het feit dat de Wakkere Burger zeer goed werk heeft verricht, of het wel volledig verantwoord is om voor de professionalisering van het Vlaams management zich vooral of uitsluitend tot die instantie te richten. Waarom ook niet de universiteiten en universitaire centra nog meer daarbij betrekken ?

Minister L. Van den Bossche : Mag ik vragen waar u het haalt dat ik voor management zou te rade gaan bij de Wakkere Burger ? Ik weet niet wie u dat heeft wijsgemaakt. Er zijn akkoorden gesloten voor het junior- en middlemanagement met het Vlerick-instituut van de Rijksuniversiteit Gent en voor het seniormanagement zal er met een buitenlands instituut, dat ook in België activiteiten heeft, zowel in de industrie als in de universiteiten, een akkoord gesloten worden. De Wakkere Burger heeft daar niets in te zien : hij heeft trouwens geen managementkennis op dat vlak.

De heer R. Van Hooland : Daarvoor wil ik waarschuwen. Met al de goede kwaliteiten die deze organisatie bezit – dat is bewezen – vraag ik mij af of het niet nuttig zou zijn contacten te leggen met het Instituut Administratie Universiteit, die een Instelling van Openbaar Nut is, gefinancierd door de overheid.

Ik meen dat men ook voorzichtig moet zijn met allerlei nieuwe figuren zoals vormingsambtenaren en vormingsverantwoordelijken. Het is noodzakelijk in de eerste plaats een geïntegreerd personeelsbeleid te ontwikkelen waarin die vorming ook vervat zit. Het vroegtijdig aanstellen van dergelijke figuren is een gevaarlijke politiek. Dat wil ik toch even stellen, zonder die idee verder te ontwikkelen.

Ten derde, wij pleiten voor investeringen in structuren en personeel, maar ook in wetenschappelijk onderzoek. Wij zijn het daarover eens. Ik weet niet wat er voor 1991 specifiek voor wetenschappelijk onderzoek is voorzien om het beheer in de Vlaamse overheidsdiensten te ontwikkelen en daarop de vorming te baseren.

Ten vierde, de depolitisering. Ter zake hebben wij steeds gepleit voor een

Van Hooland

structurele oplossing van het probleem. Dat is de enige realistische benadering. Dat kan door geschikte structuren, professionalisering en zo nodig ook via een depolitiseringspact. Mijn vraag is welke uw visie daarover is.

Ten vijfde, de kwaliteit van de werking. Ik meen dat wij eens duidelijk moeten stellen dat aan de groei van onze overheidsdiensten een einde moet komen en dat wij moeten mikken op de kwaliteit van de werking. Hier pleit ik voor voldoende begeleiding. Ik zal u op dat punt niet aanvalen, want ik weet dat u het uiterst goed meent, maar ik pleit toch voor een voldoende begeleiding van onze Vlaamse ambtenaren waarvan men de diensten nu herstructureert. Sommigen spreken mij over het werk met de botte bijl dat nu aan de gang zou zijn. Ik kan er niet over oordelen, maar ik herhaal mijn pleidooi voor meer en goede begeleiding.

Ten zesde, wij stellen de burger graag centraal maar zijn niet altijd in staat om dat te realiseren. Mijn vraag is welk beleid u zal voeren met betrekking tot de deconcentratie, de decentralisatie die in het regeerakkoord bepaald is. Hoe zit het met de integrale kwaliteitszorg die ook in het regeerakkoord van 1988 is vervat? Welke noodzakelijke maatregelen zal u ter zake nemen?

Ten zevende, de Vlaamse autonomie. Wij weten wat de voorzieningen zijn inzake het VWS. Wij denken aan een gemeenschappelijke beheersstructuur. U kent waarschijnlijk de organisatie-structuur van het VWS. Welnu, ik denk dat er méér zal moeten gebeuren dan het creëren van een overlegstructuur. Wij blijven voorstander van het ontwikkelen van autonome Vlaamse instrumenten voor een Vlaams overheidsbeleid. Sprekend over die Vlaamse autonomie – waaromtrent wij vorige week onze nek hebben uitgestoken – wil ik even verwijzen naar het antwoord dat ik van Minister Langendries ontving op een parlementaire vraag van einde oktober, die niet onbelangrijk is in dit verband.

Minister L. Van den Bossche : Werkt

collega Langendries mee aan de Vlaamse autonomie?

De heer R. Van Hooland : Neen, maar mag ik even lezen, want ik zou wel graag vernemen wat er ter zake gebeurd is of nog moet gebeuren. Ik lees de laatste paragraaf van zijn antwoord dat ik eergisteren heb ontvangen : Zolang dit besluit – dat koninklijk besluit met de principes dus – niet bekendgemaakt is kunnen de Executieven geen enkele bepaling invoeren met betrekking tot het administratief en geldelijk statuut van hun personeelsleden zonder voorafgaandelijk het akkoord van de Minister van het Openbaar Ambt bekomen te hebben. Mijn vraag is dus . . .

Minister L. Van den Bossche : Aan Langendries? U hebt zijn antwoord voorgelezen.

De heer R. Van Hooland : Wij pleiten voor Vlaamse autonomie. Wij hebben als Vlaamse Raad de nek uitgestoken bij de goedkeuring van het decreet betreffende het bestuurlijk beleid. U heeft het bij uitstek gedaan, mijnheer de Minister.

Minister L. Van den Bossche : Ik wens wel even duidelijkheid : maakt u het antwoord van collega Langendries tot het uwe?

De heer R. Van Hooland : Neen, ik zeg dat ik dit antwoord gekregen heb. Mijn vraag is : wat is hierover te zeggen? Welke administratieve en geldelijke bepalingen hebben wij dan wel vastgesteld, die zouden afwijken van wat en hebben wij het voorafgaandelijk akkoord gevraagd?

Minister L. Van den Bossche : Mijn antwoord is duidelijk. Ik heb zowel schriftelijk als mondeling gezegd wat ik denk over de meningen die desbetreffend werden geformuleerd door collega Langendries. Ik verander niet van mening; hij mag duizend vragen beantwoorden. Het is zoals de duizend bloemen : ik hoop dat ze zullen bloeien.

De Voorzitter : Mijnheer Van Hooland, u spreekt reeds zes minuten te lang. Ik heb dat nog nooit aan iemand toegestaan. Nu moet u absoluut eindigen. (*Commentaar van de heer A. Denys*)

De heer R. Van Hooland : Ik eindig, mijnheer de Voorzitter. Wij zijn dus aan de eerste schijf toe van ons nieuw Vlaams personeelsbeleid. Dat is ook de laatste schijf van deze legislatuur. Ik wil nog twee zaken stellen. Een eerste, . . .

De Voorzitter : Het spijt me, mijnheer Van Hooland. (*De micro wordt uitgeschakeld onder protest van de heer R. Van Hooland*)

De Voorzitter : Mijnheer Van Hooland, u sprak zeven minuten te lang. Dat is niet ernstig. Ik zal die tijd aftrekken van de dertig minuten spreektijd die aan uw fractie is toegerekend. U moet dit regelen met de collega's van uw fractie.

De Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, mijn antwoord zal zeer bondig zijn. De jongste weken werden immers zoveel debatten gevoerd over Openbaar Ambt en Binnenlandse Aangelegenheden, zowel in Commissie als in plenaire vergadering, dat het verkeer ware steeds hetzelfde te herhalen. Bovendien verander ik weinig van mening. Ik zal dus verwijzen naar wat ik toen zei.

Het betoog van de heer Van Peel sloot aan bij de interpellatie die hij enkele weken geleden ontwikkelde. De elementen die toen in mijn antwoord waren vervat worden nu gerealiseerd en de procedure wordt gevolgd zoals toen beschreven. Dit betekent dat aangaande de problematiek die zich stelt in de stad Antwerpen, ik in de loop van januari, op basis van de resultaten van de werkgroep, de Executieve ter zake opnieuw zal aanspreken, zowel wat de elementen, die de nationale Regering aanbelangen betreft, als deze die onszelf aangaan. Ik laat in het midden of bepaalde zaken, die de volledige breedte van het gemeentelijk terrein bestrijken en die uiteraard dubbel interessant zijn voor steden zoals Antwerpen, al dan niet kunnen worden geformuleerd.

Er werden door de Executieve reeds belangrijke initiatieven genomen die

Van den Bossche

de stad Antwerpen ten goede komen. Ik verwijs in dit verband naar het Vlaams Integratiefonds voor Kansarmen waarvan gedurende acht jaar 424,7 miljoen frank op jaarbasis is uitgetrokken. Ik verwijs tevens naar het aandeel in het Gemeentefonds dat voor 1991 stijgt met 338 miljoen frank, naar de politiek van Minister Waltiel waarbij voor 1991 voor de grote steden een supplementair bedrag van 500 miljoen frank wordt gereserveerd inzake woningbouw. Ik verwijs ook naar het vervolgverhaal cultuur. In functie van de cultuurhoofdstad Antwerpen 1993 krijgt Antwerpen, gespreid over meerdere jaren, 495 miljoen frank. Wat dat betreft zijn wij dus zeer actief en kan men in Antwerpen niet zeggen dat er nog geen eerste signaal is gegeven. Men mag desbetreffend binnen één maand beslissingen verwachten vanwege de Vlaamse Executieve.

De heer Van houtte sprak over de vorming. Ter zake werden een aantal gemeenten geselecteerd enerzijds op grond van een zekere spreiding over het ganse grondgebied en anderzijds op basis van hun voorgeschiedenis in deze. Ook het feit of een kandidaat aanwezig was in die gemeenten die bereid was mee te werken speelde mee bij de selectie. Uitgewerkte criteria die mathematisch werden toegepast, hebben wij ter zake niet. De Wakkere Burger werd ingeschakeld en door ons betaald. De gemeenten zelf worden niet betaald. Intussen is drie tiende van het programma reeds afgewerkt. Het gaat hier om een soort hulp aan de gemeenten in het algemeen. Zeventien gemeenten werden voor die samenwerking geselecteerd.

De openbaarheid van bestuur is geen mediashow. Begin januari 1990 namen een zestigtal gemeenten initiatieven als gevolg van de campagne die wij hadden gevoerd, wat één op vijf gemeenten betekent. Nadien zullen er wel nog bijgekomen zijn, maar het huidige cijfer kan ik u niet geven. Wij zullen nu eerst en vooral een zekere openbaarheid van bestuur bewerkstelligen in onze eigen ambtenarij, vooraleer de lijn door te trekken naar de gemeenten toe. Dat lijkt mij

logisch en consequent rekening houdend met opmerkingen die hier reeds vroeger werden geformuleerd.

Ik kom nu tot het administratief toezicht. Ter zake heb ik een tekst ingediend waarin ik mijn mening heb neergeschreven. Ik stel vast dat sommigen er een andere mening op nahouden. Of er al dan niet een decreet wordt neergelegd zal afhangen van het feit of wij het intern eens geraken over de wijze van herziening. Men moet zich echter weinig illusies maken. Ik ben niet bereid om onder het mom van autonomie de bandeloosheid te installeren, noch om onder het mom van voorgedij alles naar de bestendige deputaties in de provincies te schuiven. Hiertoe ben ik helemaal niet bereid. Ik zal geen enkel document ondertekenen dat in die zin is opgesteld. Wat mij betreft kan het huidige decreet dan perfect blijven bestaan. Ik meen alzo duidelijk te hebben geantwoord op de vragen betreffende het administratief toezicht.

De heer De Loor en anderen spraken over het OCMW. Volgens mij is een debat ten gronde ter zake dringend nodig. Dat heb ik trouwens ook officieel medegedeeld. Zo'n debat heeft natuurlijk te maken met de organieke wetgeving. Wij moeten tijdens zo'n debat alle elementen, ook hetgeen fout loopt, op een rijtje zetten. In dat verband denk ik aan de behandeling van dossiers, de geheimhouding ervan, aan de financiële verantwoordelijkheid. Er moet dringend iets worden gedaan want zoals het nu gaat kan het niet verder. Het belangrijkste gedeelte ter zake is het organieke, en dat situeert zich vooral op het nationale niveau. Dit neemt echter niet weg dat vanwege de Executieve het initiatief kan worden genomen om hierover te discussiëren. Dit initiatief zou zelfs de Raad kunnen overstijgen. Wij zouden eventueel met leden van de Waalse Raad kunnen nagaan of ter zake eensgezindheid kan worden bereikt. Men zou als het ware vanuit de gemeenten, via de voorgedijorganen, op het organieke forum druk kunnen uitoefenen.

Mijnheer de Voorzitter, ik hoop dat binnenkort een commissievergadering

zal plaatsvinden om het Investeringsfonds ten gronde te bespreken.

Inzake het Investeringsfonds verwijs ik naar wat ik zei in de Commissie. Ik snap niet waarom de heer De Loor zich ongerust maakt over het enig statuut. Inderdaad, vorige vrijdag werd het decreet betreffende het bestuurlijk beleid goedgekeurd. Dit heeft voor gevolg dat een contractueel niet wordt afgedankt per 31 december, onafhankelijk van het al dan niet slagen in het examen. Wat dat betreft stellen er zich dus geen problemen. Enkel zij die statutair wensen te worden, moeten in het examen slagen.

Ik antwoordde reeds op de vragen in verband met het administratief toezicht.

Vervolgens vestigde de heer Vanhorenbeek terecht de aandacht op de problematiek van het grondbeleid in het Brusselse. Dit is een zeer typisch probleem dat de hele Vlaamse regering aanbelangt. Ter zake zullen gemengde initiatieven of initiatieven van verschillende aard moeten worden genomen. Sommige zullen zich situeren op het gemeentelijke niveau en andere zullen moeten uitgaan van de Vlaamse overheid. Het is inderdaad zo dat, via de evolutie van de grondprijzen, het voor de gemiddelde jongere onmogelijk wordt om te blijven wonen in de gemeente waar hij is opgegroeid. De prijzen springen werkelijk de pan uit. Een verdere inwijking van Eurocraten zou deze situatie nog kunnen verergeren. Ter zake zal dan ook een specifiek beleid moeten worden gevoerd.

Collega Leo Peeters heeft gesproken over de maaltijdcheques. Hierover kan ik zeer kort zijn. U weet wat ik daarover principieel denk. Ik blijf daarbij. Op een bepaald ogenblik heb ik wel degelijk verklaard niet katholieker dan de paus te willen zijn. Ik stel vast dat men in 1990 in Wallonië met maaltijdcheques betaalt en niemand daarop reageert. Blijkbaar vond men het in de nationale Regering een mogelijke oplossing om aan de financiële problematiek van de Franstalige Gemeenschap een mouw te passen. In die omstandigheden dienen wij een gelijkaardige maatre-

Van den Bossche

gel te nemen, indien wij Vlaanderen geen miljardennadeel wilden berokkenen. Ik blijf nochtans bij mijn principiële overtuiging. Wanneer ik nu merk dat ook op het nationale vlak door sommigen vraagtekens worden geplaatst bij dit systeem, mag er voor mijn part de komende maanden op politiek vlak een dubbele oefening gebeuren. Een eerste oefening, waarbij duidelijk wordt bepaald waar de limiet ligt. Een tweede oefening waarbij het hele systeem kan worden vereenvoudigd tot zijn essentie, met name de vrijstelling van fiscaliteit en sociale zekerheid voor een bepaald bedrag ten opzichte van de globale loonmassa. Wanneer men dan toch die piste heeft genomen, in de omstandigheden die ik heb geschetst, lijkt dit mij correcter te zijn dan verder aan te modderen op de weg waarop men verzeild was geraakt. Die beslissing moet natuurlijk op het nationale niveau worden genomen. Wij zullen er, op het ons toegewezen terrein, dan rekening mee houden.

Collega Pede heeft gesproken over het Gemeentefonds. Over de APB en de onroerende voorheffing hebben wij reeds van gedachten gewisseld tijdens de uiteenzetting van de heer Pede. Ik heb daar weinig aan toe te voegen.

Thans kom ik tot de discussie over de CAO's. De vrijheid om een CAO toe te passen of niet blijft bestaan. Dat is toch niet onbelangrijk. Ik begrijp sommige gemeenten niet wanneer zij zeggen dat bepaalde voordelen door bepaalde gemeenten worden gegeven zodat ook zij die niet kunnen weigeren. Zijn er dan twee soorten van politieke mandatarissen, met name degenen die de moed hebben neen te zeggen en degenen die burgemeester zijn en die ja zeggen en om neen te zeggen brede schouders zoeken om zich achter te verschuilen? De zaak is dus vrij eenvoudig: de 14.000 frank is een aanbeveling. Daartoe is men niet verplicht. Al de vragen die ter zake werden gesteld kunnen zeer eenvoudig worden beantwoord: de gemeenteraad beslist wat men zal geven. Intussen werd er een koninklijk besluit uitgevaardigd door Minister Tobback

en dit in het spoor van het koninklijk besluit van Minister Busquin. Het werd gisteren gepubliceerd. Daardoor wordt het voor de gemeenten mogelijk te beslissen welk bedrag zij in maaltijdcheques zullen toekennen. Zij kunnen dus beslissen naar eigen godsvrucht en vermogen.

Collega Van Vaerenbergh heeft gesproken over de huidige financiële toestand. Ik denk dat iedereen het eens is met de inhoud van zijn betoog, maar men moet mij niet vragen om in de toekomst het verleden te regulariseren. Wat de toekomst betreft heeft de Vlaamse Regering vorige week de beslissing genomen dat voor de ontwerpen die zij zal indienen en die betrekking hebben op de lokale gemeenschap, zij zelf de berekening zal maken. Nadien wordt de beslissing genomen. Wij hebben aan de Voorzitter van de Vlaamse Raad een brief gestuurd en hem gevraagd bij reglement hetzelfde te doen wat de voorstellen betreft. Met betrekking tot onze eigen besluiten, die budgettair gezien soms meer effect kunnen hebben op de gemeentelijke financiën dan sommige ontwerpen van decreten, werd vorige week ook beslist dezelfde disciplines aan de dag te leggen. Dit lijkt mij toch belangrijk omdat wij dan precies weten waar wij staan. Het element Sociale Zekerheid laat ik ter zijde omdat dit ons te ver zou leiden. Daarover dient een afzonderlijk debat te worden gevoerd.

Men heeft ook gesproken over een correcte uitvoering van de taalwetten. Ik meen te mogen zeggen dat ik tot op heden de wetgeving streng en correct heb uitgevoerd. Ik zie geen reden om dit beleid te wijzigen, noch in de ene noch in de andere richting.

Collega Van Hooland heeft een hele reeks bemerkingsen gemaakt. De discussie in verband met het Gemeentefonds hebben wij pas achter de rug. De discussie over de grote steden ligt in het verschiep. Inzake het Investeringsfonds verwijs ik naar wat ik in de Commissie heb gezegd. Met betrekking tot de informatica kan ik niet zomaar antwoorden. Indien men een dergelijk debat wenst te voeren doet men dit best via een interpellatie ofwel dient dit ontwerp op de agenda van de Commissie te worden ge-

plaatst. Daar zal ik dan een toelichting geven over de evolutie van RITA I naar RITA III, met alle bijkomende elementen en contracten zodat wij een geordend debat over de informatica kunnen voeren. Ter zake ben ik vragende partij. Ik dank u reeds bij voorbaat mocht u dit willen doen op één van de door mij voorgestelde wijzen. Zodoende kunnen wij grondig van gedachten wisselen en wordt de Raad maximaal ingelicht.

Over de representativiteit van de VBSG zal ik mij niet uitspreken. Volgens mij is dat van minder belang. Belangrijk is of deze Raad akkoord gaat met de tekst en daaraan zijn goedkeuring geeft. Al het overige zijn raadplegingselementen waaraan wij nooit te zwaar moeten tillen.

In verband met de intercommunales moet ik u meedelen dat er inderdaad bij sommige heel wat moeilijkheden rijzen, zodat wij soms verplicht worden te bemiddelen. Ik verwijs hier naar VENECO en dergelijke meer waarvoor wij op korte termijn een regeling hopen te treffen.

De situatie van de OCMW's werd daarstraks reeds gesitueerd.

Inzake Openbaar Ambt meen ik niet veel meer te kunnen antwoorden vermits daarover vorige week grondig werd gediscussieerd en dezelfde elementen terugkomen die werden aangehaald bij het debat over het bestuur&jk beleid.

Uw laatste suggestie wil ik wel ondersteunen. U maakte de opmerking waarom er geen Commissie voor Openbaar Ambt bestaat, ondanks het aantal betrokkenen. Ik ben dien-aangaande echter slecht geplaatst. Ik vertegenwoordig de uitvoerende macht, zodat ik uw vraag zal doorspelen aan de Voorzitter, eraan toevoegend dat ik die perfect begrijp en onderschrijf. Volgens mij is de oprichting ervan zelfs aangewezen omdat wij dan een forum zouden hebben van personen die specifiek geïnteresseerd zijn, daar waar nu in de praktijk de Commissie voor een deel gedomineerd wordt door de gemeentelijke belangensfeer en het Openbaar Ambt soms een beetje in de verdrukking komt. Ik hoop dat uw voorstel

Van den Bossche

onmiddellijk wordt aanvaard. (*Applaus*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Wij schorsen nu onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij hervatten om 14 uur met de materies waarvoor de Ministers Lens-

sens en Weckx bevoegd zijn, met name Welzijn en Gezondheid.

De vergadering wordt gesloten.

– ***De vergadering wordt gesloten om 12.30 uur.***
